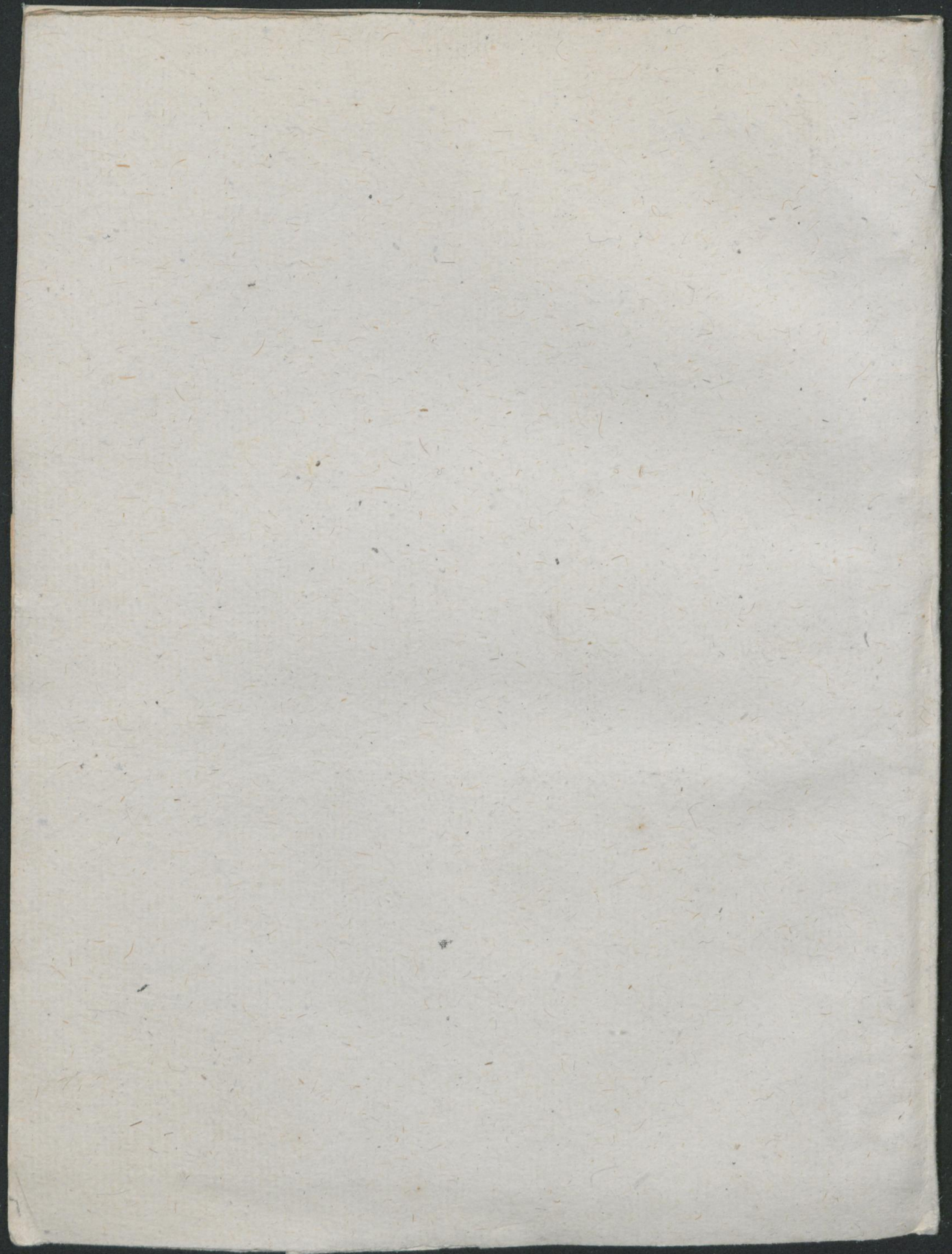
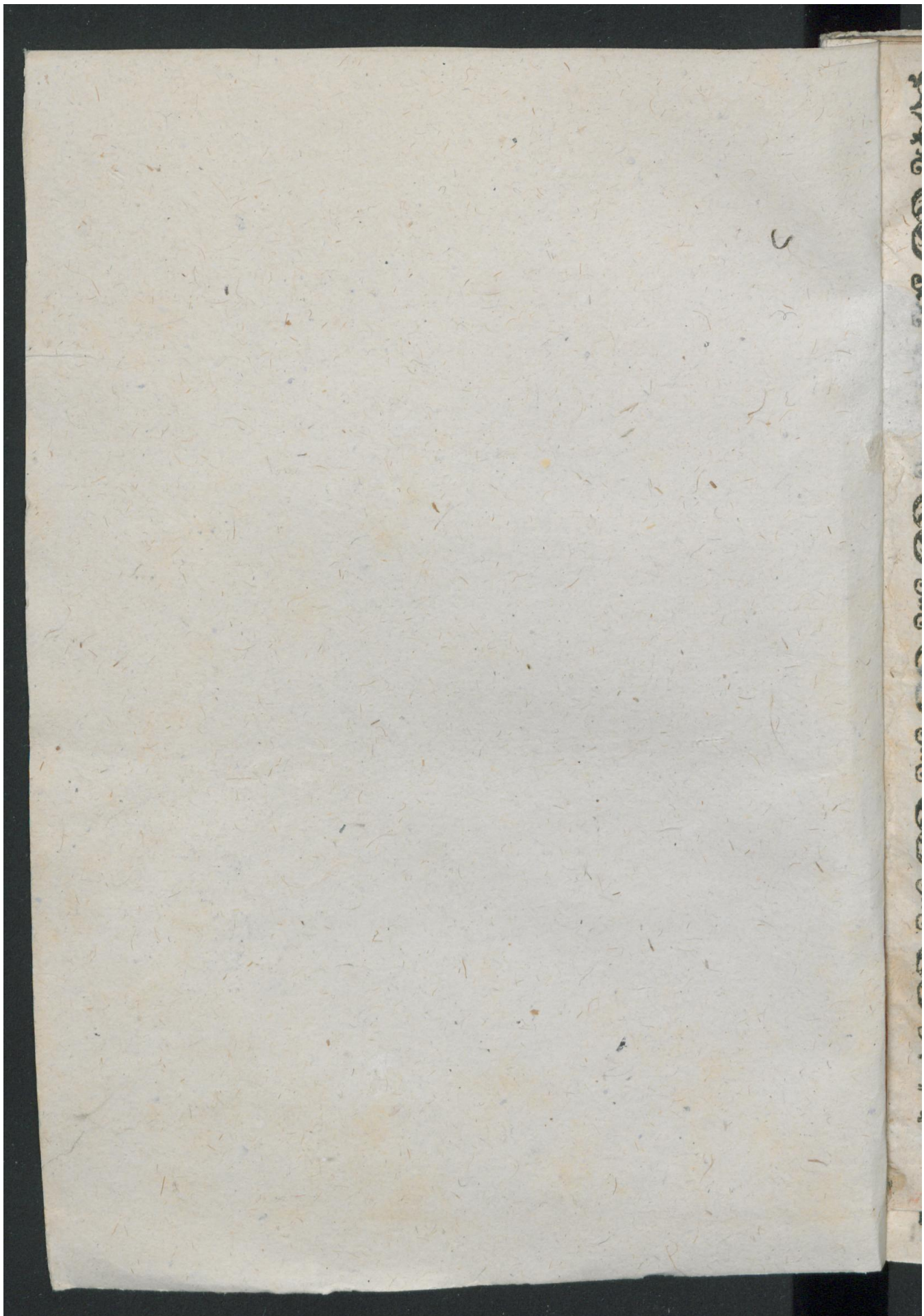

PAMFLET
1240

BEKENTENISSE

Des waren Gheloofs/

ende verloocheninghe des Pausdoms/
ghedaen openbaerlick tot Berghen op Zoom/
den xij^{en} October int Jaer 1603. door Ioannes de Herfin,
van Doornick/ eertijds Priester ende Prediker vander
Augustinen Ordre/ binnen de Stadt van Engien/ ende
daer na Capellaen op het Casteel van Wouwe/ ende
van Heerle.

Jeremie 51. 6.

g Vliedet wt Babel, op dat een yeghelick syn Siele verlosse, dat ghy
niet onder en gaet in hare misdaedt: want het is den tijdt der
wrake des Heeren, die een Vergelder is, ende wilse betalen.

IN s'GRAVEN-HAGHE,
By Hillebrandt Jacobsz/ woonende aende Marct.
ANNO XVIC. IIII. *f 12 b 13*

124p

De matigt vrs *124p* gade/ dat is/ den Cupvel: op dat wy ver-
loft

TEKENNISSE

Des laeten Ophelols

ende verloopinghe des jaars omme
ghedeen opwachting tot Jaeren en Jaeren
den 17. October int Jaer 1601. door Joannes J. H. H.
van Oostrecht. Hietse ende Jaeren van
Jaeren Ophelols. Hietse ende Jaeren van
Jaeren Ophelols op den 17. October int Jaer 1601.
den 17. October.

Amstel 1601.

Vliedert wel, op dat een yeghelick (en) zieleverloft, dat ghy
niet ondergaet in hare mildebede: want het is niet
wilt dat liden, die een verdelende, endt word paken.

IN 't GRAVEN-HAGEN.

Van Oostrecht. Hietse ende Jaeren van

ANNO 1601.

5
 Eerstesten, Edelen, Manhaftighen Heeren, myn Heere
 Paulus Bax Gouverneur, Eerfame, vvijsse, zeer voor-
 sienighe Heeren, myn Heere Elias le Lion Drossaert
 ende Schoutheth, G. Meurmans ende Iacob Iacobsz
 Borgher-meesters: Schepenen ende Rentmeesters,
 Eervveerdighe, gheleerde, Godtsalighe Dienaers ende
 Ouderlingen der Ghemeynte Iesu Christi tot Bergen
 op Zoom, ghenade ende vrede van Godt den Vader
 door Iesum Christum.

Nder alle ghebreken naest hooveerdije, ledicheydt
 ende oproericheydt (welcke men behoort als een
 ghemeen verderf te schouwen) en isser gheen zoo
 schrickelick inde ooghen Godes, noch zo hatelick
 by alle menschen, als de ondancckaerheyt. Welck
 oock eenen Heydenschen Schrijver heeft beweeght Plautus.
 tezegghen; *De mensche die de weldaet vergeet, die
 hem aen ghedaen is, is den boosten diemen vindt.* Het

welcke ick overlegghende myn E. Heeren, ende my dese grove faute
 voor ooghen stellende, hebbe ghevreest, dat ick oock zoude moghen
 schijnen eenichsins met de selve besmet te zijn, indien ick niet open-
 baerlick myne danckbaerheyt aen V.E. en verklaerde. Wat my aengaet,
 E. Heeren, ick en zoude niet ghenoech kunnen te kennen gheven, hoe
 zeer ick my aen V.E. kenne verbonden te vvesen. Want van dien tijdt af
 dat ick wt den afgrondt myner verderffenisse gheresen ben, ende my tot
 den rechten vvech ghekeert hebbe, zoo en ben ick niet alleen met alle
 vriendelickheyt in uwe E. Stadt ontfanghen gheweest, maer oock rijc-
 kelick van alles (zoo langhe als ick daer vvas) versien. Daer en boven
 hebbe ick oock door V.E. recommandarien veel goets ontfanghen van
 den doorluchtighen vvijsdt beroemden Prince Maurits van Nassau, die
 van Godt almachtich in dese Landen schijnt tot eenen tweeden Gedeon
 verkosen te vvesen: de welcke my niet alleen jonstich en is gheweest,
 maer oock door synen eerweerdighen Raedt my noch reghenwoordich
 inde Vniuersiteyt van Leyden inde studien is onderhoudende. Ende dit
 is de oorsake gheweest E. Heeren, die my beweecht heeft om V.E. te pre-
 senteren, niet tghene dat V.E. van vveghen de groote vveldaden my be-
 wesen

A ij

wesen

De matige vvege gheue, dat is, den vvepuel: op dat wy ver-
 lost

4
wesen vvol verdient heeft, maer al tghene dat ick tegenwoordich bieden
konde, namentlick dese vvederroepinghe, vvaer mede ick in V.E. Kercke
het Pausdom opentlick af-ghesworen hebbe, wt het vvelcke my Godt
door syne genade getrocken heeft, tot verklaringe van het voornemen
dat hy my ghegeven heeft, om inde warachtighe Religie te willen leven
ende sterven: het vvelcke Giften van vveghen uwe E. voor-ghemelde
jonste, ende den dienst die ick uwer E. schuldich ben, ick niemant beter
dan uwe E. toe-eyghenen konde. Derhalven zoo bidde ick, dat uwe E.
niet zo zeer dese Gifte, als het herre des Geuers aenfiende, deselve believe
in dancke te nemen. Voort, tot een besluyt, zo bevele ick my in uwer E.
goede jonste, Godt biddende, dat het hem believe in my te voleynden
tghene hy begonnen heeft, ooc alle andere die noch in Afgoderije ende
menschelicke superstitie steken, tot hem teroepen, op dat sy eenmaek
nalatende de groote dolinge van Babylon, sich tot Sion, dat is, de Kercke
Gods voeghen: Ende dat het hem believe uwe E. vermeerderinghe ende
gheluck in alles te verleenen, ende in ghelucksalighe ghesondheyt
vonderhouden: A M E N.

Vwe E. onderdanighen Dienaer,

Johannes de Hersin.

AENDEN BEKEERDEN.

GHelijck de helle Sonn' met hare gulde stralen
De duysternis verwint, en i' Aerdtryck heel verlicht:
Noch gheen zoo doncker Wolck, die haer schoon aenghesicht
En wonderbaren glants kan eenichsins bepalen:
Zoo oock des Heeren Woordt; dat immers niet kan falen,
Verdryft den groven Nacht van't menschelick ghedicht,
En dese doncker Wolck der dwalinghen zeer licht,
Wanneer Godt synen Gheest laet op onse herten dalen.
Gheluckich moet ghy zyn, die dese jonst gheschiedt,
Dat v' dit Hemelsch licht van boven werdt ghegheven.
Dat ghy verlost v' Siel' wt Babylons verdriet,
En mencht voorttaen gherust in't Huys des Heeren leven.
Laet d'ander op haer goetd beroemen nacht end' dach:
Dit is het grootste goetd dat ons gheschieden mach.

Jasper Wittens.

Psalm. 51. 17.

Heere doet myne lippen op / dat mynen mondt
uwen roem verkondighe.

En Mensche die op eenen groosten wech is/
beneffens den welcken vele by-weghen zijn/
isser zeer qualick aen/indien hy gheen en Lendts-
man en heese die hem brenge op de ghewenschte
plaetse: hy is in't perijckel van in te slaen enen
padt die hem zoude doen dalen/ ende den rechten
wech verliesen: eben gelijk den jongen Tobias Tob. 5.2
niet wetende den wech van Rages een Stadt in Meden/ daer
hem syn Vader woude henen zenden/ was in zeer groot verdriet/
zegghende / Vader ick en weet den wech daer henen niet: alsoo
dat hy hem niet en zoude ghebonden hebben/ en hadde hem niet
ontmoet den Enghel Raphael/ toe-gherust zijnde tot de reyse.
Alsoo gaet het oock toe met den Mensche in dese Wereldt/ inde
welcke verscheiden soorten ende manieren zijn van leven: Tis
hem onmoghelick den rechten wech te kiezen / indien hy niet en
heeft een Hemelsch Licht dat hem gheleide / ende toone den
rechten wech der salicheyt/ die daer leydt tot de plaetse van ruste
ende van heerlicheyt. Hierom ist dat den koninckliken Propheete
Dabid wenshende om desen te binden/ alsoo weroept: Psalm 145.
Doet my kont den wech daer ick op gaen zal: want my verlangt 8.
naer u. Ende op een ander plaetse: Heere/ wijs my u weggen/ Psalm 25.4
ende leert my uwe paden. Leydt my in uwer waerheyt/ ende
leert my: want ghy zijt de Godt die my helpt. Daghelicks ver-
wacht ick uwer. Want ick ben als een verdwaelt ende verlaten Psalm 119.
Schaep: zoekt uwen knecht: want ick en bergeet uwer ghe- 176.
boden niet. Ist niet een groot verdriet ende ellende/ te wenschen
na eenich goede / ende niet te weten de middelen om daer toe
te konnen gheraken? Te wenschen na de ghelucksalicheyt ende
heerlicheyt des Paradijs / ende niet te konnen bedencken wat
wech dat men in-gaet/ om daer henen te komen? Tis dien wech
daer van onsen Salichmaecker in het Evangelie spreekt / de

A in

poort

ve matigt ons wils gabe/ dat is/ om uropel: op dat wy ver-
loft

Matth. 7. 14. poorte is enghe / ende den wech is smal / die tot den leven leydt /
 ende luttel zijnder die hem vinden. Om de rechte waerheydt te
 zeggen: Indien yemant achter hem hadde eenen verhongerden
 Leeuw / die hem verbolchde om te verblinden ende op te sloeken;
 ende dat hy willende ontkomen wt syne klauwen / sage voor hem
 een groot brandende ende al-verteerende Oper / om het welcke
 te ontvliden / hy ter zijden afwijckende / saghe een groote / snelle /
 ende ouer-loopende Riviere / de welcke alles wech-name ende
 verdroncke: Dien (zegghe ick) zoude groote oorsake hebben te
 briesen / ende Godt om hulpe ende bystandt te bidden: Dese dyn
 zijn't (Broeders) die ons de poorte ende den wech der salichheydt
 enghe maken / also dat hem wepnighe kunnen vinden. Den Leeu
 die ons verbolght ende zoekt te verblinden / is den Dupuel /
 1. Pet. 5. 8. ghelijckerwijs Petrus betuyghet / als hy zept: Weest nuchteren /
 waecht / want utwe weder-partije den Dupuel gaet om als eenen
 brieschenden Leeuwe / zoekende wien hy verblinde: Alsoo / dat
 hy eenen Vyandt is Jesu Christi / en aller syner Dienstknechten
 de Christenen / scheppende alleen syn ghenuechte in hun te quel-
 Gen. 3. 15. len. Ten welcken aensien datter geseyt wort int Boeck Moyses /
 dat Godt de Heere wil vyandschap zetten tusschen het Zaedt
 des Wijs ende des Serpents / ende dat het selue hem zoude den
 kop vertreden / dat daerenteghen het Serpent hem ende syne
 Dienaers zoude inde versenen steken: Dat is te zegghe / dat hy
 haer zoude een gheduerighe oorloghe aen doen / ende door alle
 listen ende lagen na haer ongheluck / verderf / ende doot trachten.
 Ende dit is de oorsake waerom de Heere Christus int Euangelie
 3. 8. 14. Joannis zeydt / dat den Dupuel eenen Menschen-moorder /
 eenen Leughenaer / ende Vader der leughenen is / al banden be-
 ginne af. En 1. Joan. 3. 8. dat de Dupuel sondicht bandē beginne /
 ende en zoekt anders niet als de Gheloonighen te verdrucken
 ende te plaghen / ghelijckerwijs wy kunnen afnemen niet alleen
 wt de Historie van Job / maer oock wt Matth. 12. 44. alwaer van
 desen hoosen Gheest ghesepdt wort / dat hy gheen ruste en heeft /
 tot dat hy wederom gekeert is in het Huys daer hy wt-ghegaen
 is. Ja dat meer is / de heylige Schrifture stelt ons voor ontalliche
 veel exempelen van Menschen / die op verscheyden wijsen banden
 Dupuel zijn gheplaecht gheweest. Ja sien wy niet / dat van alle
 ellenden ende rampsalicheden die ons ouerkomen in dese Werelt /
 het zij dan dat deselue betreffen onse Sielen / onse Lichamen / onse
 Goederen / dat daer van alleen Strichter ende Meester is den
 Dupuel?

Dupbel? Siet hoe dat hy de schilderwacht houte ghelijck eenen
Stract-schender op den rechten padt der salicheydt / om ons te
beletten den in-gang / ende alsoo den seluen enghe ende swaer te
maken. Het tweede beletsel / is het groote Oper dat ontfstellen
is / het welcke alles verbrant ende verbrandt. Het is het Vleesch
ende onse sinnelickheyt / een Oper dat (ghelijck den Wijse-man
zeydt) onmoghelick is inden boesem te behouden / zonder syne
kleederen te verbranden. Dit is oock de oorsake waerom dat de
ghene die na het Vleesch ende hare eyghene sinnelickheden
wandelen / ghemeenlicken zeer weynich wercks maken van
Gods Woordt: Want het Vleesche begheert teghen den Gheest
ende den Gheest teghen het Vleesche. O! hoe weynighe zijnder
die na dese stemme des H. Apostels Pauli lusteren / En besorght
het Vleesch niet tot lusten. Zoo veel vindmer die haer meer be-
gheben tot het Vleesch ende eyghen sinnelickheyt / als tot het
Woordt ende de vermaninghe Gods: De welcke het Geesteliche
profijt verstootten / om de wellusticheyt des Vleesches / het welcke
doch anders niet te toeghe en brenghet als verderffnisse: Het wort
van ons onthaelte / ende daer na ghelijck een berwermt Serpent
bijtet ons inden boesem: want hoemen het meer vleyt ende ont-
haelt / hoe het hem meer op-steekt teghen den Gheest. Het is
ghelijck Dalila / de welcke Sampson bedrooch / ende verraedde
aen syne Vyanden / na dien hy hem in haren schoot gheluydt
hadde. Alsoo oock hy Luc. 14. 20. de ghene die na het Vleesche
leefden / hebben gheweyghert aen te nemen het Gheloof / ende ee-
komen op de Maeltijt die haer bereyt was / zeggende ick hebbe
een Wijs ghetrouwt / daerom en kan ick niet komen. Siet / dit is
den tweeden Wyant / die ons den werch der salicheyt enge maect.
Het derde / is die groote ende diepe Riviere / de Weereldt vol (ja
ouer-loopende) van allerley ghebreken ende sonden. Een Riviere
die byna ghelijck is die van de welcke den koninglickien Pro-
phete David spreekt: Godt / helpt my / want het Water gaet my
tot aende Siele: Ick versincke in diepen sluy / daer gheen
gronde is: Ick ben in diepe Wateren / ende den Bloede wil my
versuppen. Want daer en is gheen basticheyt in dese Wereldt /
Werelt / de welcke ghelijck 1. Ioan. 5. 19. ghesent wordt / gheheel
in het boose gheleyen is / wesende eenen gheduerighen Wyant
van alle ware ende oprechte Dienaers des Heeren / de welcke sy
niet konnende verdragen / haerse / verbloectse / bantse / ver-
volghse / ende veroordeeltse tot de doode: Ghelijck wijs alle
exempelen

Prov. 6.
27.
Galat. 5.
17.
Rom. 13.
14.
Gal. 5. 16.
1. Pet. 2. 11.

Jud. 16. 19.

Luc. 14. 20.

Psalm. 69.
1. 2.

De matigt vns vrees hadde / dat is / den Dupbel: op dat wy ver-
loft

exempelen van het beginsel der Wereldt af tot nu toe ghenoech-
 saem ghetuyghen/als wt de H. Schryfture blijckelick is. Alsoo
 zeyde onsen Salichmaker oock Joann. 16. 20. Ghy zult weenen
 ende huylen/ ende de Wereldt zal haer verblijden/ ende ghy zult
 broeulich wesen. Want dooz de onreynne Werelt/ dat is te zeggen/
 dooz de Werelesche Menschen voert den Sathan synen wille
 ende tyrannijs wt. Want Paulus zeydt/ dat hy de Wereldt ghe-
 vanghen ghenomen heeft/ ende krachtich is dooz de kinderen
 der ongehoorsaemheyt. Christus noemt hem den Ouersten deser
 Werelt. Inde Wereldt dan/ zijn de Dienstknechten Gods als
 Schapen onder de Wolven: de welcke ondertuschen vergaet/
 niet hare begeerlichheyt. Ende al wat in haer is/ is begeerlicheyt
 des vleesches/ ende begeerlichheyt der ooghen/ ende grootsicheyt
 des leuens. Dit zijn de dry Vyanden/ die den wech der salicheyt
 zo enghen maken/ dat hem weynighe Menschen kunnen binden.
 Den Duyvel dooz synen trots/ het Vleesch ende de Werelt dooz
 hare begeerlichheyt. Maer in desen zoo ghebaerlicken wech/
 wat raet isser Broeders? Wy moeten doen ghelijck den jongen
 Tobias/ ende zoeken yemandt die met ons gae. Wy moeten
 zoeken eenen ghetrouwen Wech-wijser/ namelijk dien/ die int
 Euangelie zeyt: Ick ben den wech/ de waerheyt ende het leuen.
 Niemandt en konit tot den Vader/ dan dooz my: ende dese is
 onsen Heere ende Heylandt Jesus Christus/ ware Godt ende
 Mensch. Also dat de gene die van hem niet geleydet en worden/
 in groot perikel zijn om vanden wech der salicheyt af te dwalen.
 Ghelijck onsen Salichmaker zeght: Marc. 8. 3. Indien ick se laet
 vastende na huys gaen/ zoo zullen sy inden weghe versmachten.
 Het is dan dese (lieue Broeders) den welcken wy voor eenen
 Leydtsman behooren te hebben inden padt ende zorghelicken
 wech deser Wereit/ ende gheen anderen. Want t'is dien/ die
 beloefde ende wtboerde de berlossinghe der kinderen Israels.
 wt Egypten-landt/ Alsoo gheseydt wordt Exod. 6. Het is dien/
 die haren Leydts-man was/ des daeghs in een Wolck-calomne/
 ende des nachts in een Oper-calomne/ haer leydende alsoo dagh
 ende nacht dooz den wech/ zo dat de Wolc-calomne des daeghs/
 ende de Oper-calomne des nachts niet van haer en ginck. T'is
 dien/ die inden vyerighen Ouen des Konings Nebucadnesar
 wandelde niet de dry Jonghelinghen/ haer alsoo beschermende/
 dat de blamme haer niet aen en raecte/ ende die Daniel berlosste
 wt den kuyt der Leeuwen. Siet/ hoe datmen in teghenspoede
 syn

Eph. 2. 2.

Joan. 14. 30

Matt. 10.

16.

1. Joann. 2.

16.

Cob. 5. 4.

Joan. 14. 6.

Exod. 13.

21.

Deut. 1. 33

et 4. 34.

Num. 14.

14.

Isa. 78.

14.

2. Esdr. 9.

12.

1. Cor. 10. 1

Dan. 3. 25

et 6. 22.

17
sne souberenre Majesteit? Siet daer/dat is de Leere van dese
ghereformeerde Religie/ de welcke Godt alle de eere toeschrijft/

9
syn eenighe toeblycht moet nemen tot hem / ende dat met een
warachtich gheloobe / zonder het welcke onmoghelick is Gode
te behaghen / ghelijck den Apostel zeydt: Boven al / neemt aen
den Schildt des gheloofs / waer mede ghylieden meucht alle de
vperighe Pijlen des Woosen wt blusschen / ende daer na een wa-
rachtinghe versekeringe van synen barmherticheyt / de welcke van
gheslachte tot gheslachte duert / den ghenen die hem breezen / ghe-
lijckerwijs de Jonckvrouwe Maria in haren Loffang singht.
Daerom (zeydt Paulus) laet ons toegaen met barmherticheyt
tot den Throone synder ghenade: op dat wy barmherticheyt
gekrigen / ende ghenade vinden inden bequamen tijt der hulpe.
Om dat hy myner begeert (zeydt Godt door den Psalmiste) zoo
wil ick hem wt helpen: om dat hy mynen Name kende / daerom
wil ick hem beschutten: om dat hy my aenroep / zo wil ick hem
verhooren. Ick ben by hem inder noot: ick wil hem daer wt
trecken / ende tot eeren maken. Ick wil hem versadighen met
langhe leven / ende wil hem toonen myn heyl. Siet / hoe dat wy
in onsen teghenspoedt ende aenbecheinghen / moeten leeren ons
toeblycht alleen te nemen tot dien / die ons zoo vriendelicken be-
looft te verlossen: komt tot my / alle die vermoeyt ende beladen
zijt: Ick zal u verquicken. Kenmerckende dan dese groote goet-
heyt ende barmherticheyt Gods / die ons zo ghenadelicken ver-
lost. Wat staet ons te doen / gheliefde Christenen? Den koning-
lickien Prophete David / of om beter te zeggen / de Heere Christus
onder de figure van David / die leeret ons / hebbende Godt ghe-
beden dat hy syn leven zoude verlossen vanden Sweerde / syn
eensame Siele vanden Honden / wt de kele der Leeuwen / ende
vanden Eenhoornen: zoo zeydt hy / indien Godt de Heere hem
van alle dit wil verlossen / dat hy synen Name zoude prediken
onder synen Broederen / ende hem inder Ghemeynte roemen.
Indien den Sone Gods dese belofte ghedaen heeft / hoe en zijn
wy oock niet schuldich synen heylighen Name te prijsen ende
groot te maken? Want hy heeft ons door synen doot ende passie
verlost vande doot ende alle onse vanden / eben ghelijck hy van
te voren boos seyd hadde door den Prophete Hoseam: Ick wilse
wter Helle verlossen / ende vande Doot bevrjden. Doot ick wil v
een vergift zijn / Helle ick wil v een pestilentie zijn. Ende den
Apostel zeydt tot den Hebreen / dat hy (Christus) ghestorben is /
om dat hy door de Doodt te niet maken zoude den ghenen die
de macht des Doots hadde / dat is / den Duyvel: op dat wy ver-
lost

Heb. 11. 6

Eph. 6. 16

Luc. 1. 30.

Heb. 4. 16

Psalm. 138. 15. 16.

Math. 11. 28.

Psalm. 22. 21. 22. 23.

Os. 13. 14

Heb. 2. 14

exempelen van het beginsel der Werelbt af tot nu toe ghenoech-
saem aenemaken/als wt de H. Schrifte blickelick is. Alsoo

10
 Luc 4.7. lost zijnde wt de handen onser Vyanden / hem dienen zonden
 zonder breefe / in heyligheyt ende gherechticheyt door hem / alle
 de daghen onses levens. Hoe veel te meer dan/ ben ick ellendighe
 sondaer (die ghenade ontfanghen hebbe vande eeuwighen goet-
 heyt Gods) schuldich den Heere myn belofte te betalen in dese
 groote vergaderinghe van syn Volck? Ick ben ghebooren ende
 tot nu toe op-gheboorde gheweest inde Roomische Kercke / ghe-
 lijckmensse ghemeynlicken noemt/ alwaer ick ghesoghen hebbe
 de onreynne Borsten vande hoerachtighe Babel. Ick ben oock
 gheweest een van hare benunde Op-queeckelinghen / zoo verre
 dat ick vercreghen het Trecken vande Beeste / wesende ghebo-
 dert tot haer Priesterschap / het welcke ick van ober ontrent elf
 jaren bedient hebbe/oude wesende een-en-twintich jaren. Men
 heeft my doen gelooben dat ick was in Bethel/ dat is te zeggen/
 in het Hups ende inde Wooninge Gods/ welck is de H. Kercke:
 De welcke zoo wie die niet en heeft tot een Morder / die en kan
 Godt niet hebben tot een Vader / ghelijck S. Cypriaen ende
 S. Augustijn wel ende Apostolisch geleert hebben. Maer zedert
 eenighen tijdt herwaerts/ dattet Godt ghelieft heeft door synen
 H. Geest inwendich in my werckende/mijn Siele op te wecken/
 ende te trecken wten doodelicken slaep daer mede de selve inghe-
 nommen was/ ontfekende in my eenen lust om de H. Schrifte
 te lesen/ ende voornamelic om met myn Heere den Dienaer ende
 Predicant deser Ghemeente M^r. Jacobus Basilius / te con-
 fereren ende te spreken van tegunt aenginck de eeuwige salicheyt:
 zo ben ick ghewaer gheworden dat ick was in't Hups der boos-
 heyt/verderffelichheyt ende grouwelicheyt/alwaer de waerheyt
 Gods besoodelt/de zuiverheyt ende waerheyt der Sacramente
 bedorven / ende de heylighe Gheboden Gods te niere ghedaen
 worden / door de Traditien ende Insettinghen der Menschen:
 alsoo dat ick zedert dien tijdt ghestadelick hoorde een stemme/
 klinkende inde ooren van myn conscientie/en tot my sprekende
 den H. Gheest het ghene dat hy voortijts sprack tot de kinderen
 van Israel: Ghy en zult na uwer Vaderen Geboden niet leven/
 ende hunne Rechten niet houden / ende ulieden aen hunne Af-
 goden niet verontreynighen: Want ick ben de Heere uwe Godt:
 na myne Gheboden zult ghy leven/ende myne Rechten zult ghy
 houden / ende daer na doen / door welcke de Mensch leeft diese
 houdt. Item / Gaet wt van haer myn Volck/ op dat ghy harer
 sonde niet deelachtich en zijt / op dat ghy niet van hare plaghen
 en

Ezech. 20.
 18. 19. 21.

Apoc. 13.4

17
sijne souberheyt Maskest? Siet daer/ dat is de Leere van dese
ghereformeerde Religie/ de welcke Godt alle de eere toeschrijft/

en ontfangt. Ende wederom door den Propheete Esaias cap. 51.

11. Wijckt/ wijckt/ treckt wt van daer/ ende en roeret niets on-

reyns aen/ gaet wt van haer. Ende den H. Doctor Cyprianus

my vermanende in zulcker manieren: Zoo inde offerhande/ die

Christus is/ Christus alleen moet ghevolgt zijn/ zo moeten wy

dat hooren ende sien/ dat Christus ghedaen ende ons te doen be-

volen heeft/ om dat hy in syn Euangelie zeght: Zo ghy doet dat

ick ghebiede/ zoo en heete ick u gheen knechten/ maer Vrienden.

Ende dat Christus alleen moet gehoorst worden/ betuyght oock

den Vader wt den Hemel/ zeggende: Dit is mynen zeer lieben

Sone/ inden welken ick een goet behaghen hebbe/ hoorst hem.

Daerom/ indien Christus alleen gehoorst moet werden: wy en

moeten daer op niet letten wat yemant die voor ons gheweest

is noodich gheacht heeft/ maer wat Christus die voor allen ghe-

weest is/ eerst ghedaen heeft. Want men moet niet volghen de

ghewoonte eens Menschen/ maer de waerheyt Gods/ aengesien

Godt door den Propheete Esaiam spreekt ende zeght: Te ver-

gheeft eerense my/ leerende Gheboden ende Leeringhen der

Menschen. Ende aengesien den Heere dat selfde wederom in

den Euangelio verhaelt/ zeggende: Ghy verwerpt het Ghebodt

Gods/ om uwe Tradicijen in te voeren. Ende den selfden Out-

hader op een ander plaetse: Indien yemant vande ghene die

voor ons gheweest hebben/ dat niet en heeft alsoo ghelouden:

de Heere heeft hem konnē vergeven door sijne barmherticheyt:

nu ter tijdt en zalder gheen verghevinghe zijn voor ons/ na dien

wy andersins gheleert ende onderwesen zijn van hem. Dese ende

dierghelijcke stemmen ghehoort hebbende/ die my inde heylighe

Schrefture dicwils wierden voor-gebragen/ ben ick verrocken

wt het hoerachtighe Babel/ die een Scholē is van alle godloos-

heyt/ door de welcke den H. Naem Gods zo leekē is ontheplicht

ende de eere vanden oppersten God (en die voor sijne eere pvert)

zoo onbeschaemdelicken is toe-gheschreven den Afgoden van

Gout/ Silver/ Sreen/ Hout/ Oreck ende Slijst/ door Menschen

handen toebereydet/ gelijk David spreekt. Ick ben ghekomen

in dese plaetse by ulieden/ door de ghenade Gods/ volghende den

raedt des Wijse-mans/ ben ick gheweken vanden Sot/ vanden

Antichrist/ by den welcken ick niet en hebbe ghebonden lippen

van wetenschap/ maer wel van leughen ende bedriegherij. Ick

ben gekomen/ zegge ick wederom/ tot ulieden Broeders/ die ick

Cyprianus
lib. 2. epist.
3. ad Ce-
cylum.

Joel. 15. 14

Mat. 17. 5

Mat. 29. 13

Mat. 14. 8

Cyprianus
Tract. de
calice Dñi.

Psalm. 13.

Prov. 14.

exempelen van het beginsel der Wereldt af tot nu toe ghenoech-
saem aenemaken/als wt de H. Schrifte blickelick is. Alsoo

12

Merck-
teekē vā
de ware
kercke.

Merck-
teekē vā
de ware
Religie.

I.
Dergelike-
kinge van
d'een vā
ligie niet
v'ander.
Matt. 4.
10.
Luc 4. 8.
Joel 2. 32.

Psalm. 90.
6.
Psalm. 77. 1

Psalm. 120.

door dien ghy den bremden Huerlinghen uwe ooren niet en wilt
leenen / protestere ende betuyghe dat ick vande Afgoderij ende
Roomsche supersticien eenen schrick ende groutwel hebbe : ende
dat ick den Paus versake / den welcken ick houde te wesen den
Sone der verderffenisse / ende den Menschē der sonden / beschre-
ven byden Apostel Paulum 1. Thess. 2. Versake oock het Paus-
dom / welcke is de groote Hoere / beschreven inde openbaringhe
Joannis / ende dat ick wil leven ende steruen inde bekentnisse
ende belijdenisse des Gheloofs der ghereformeerde Kercken
deser Provincien : overmits men sich inde selve te vreden houde
tot onderhoudt ende boedtsel der Sielen / met de twee zynvere
Borsten vande reyne Bruyt onses Heeren Jesu Christi / welcke
zyn de Canonijcke Schriften des ouden ende nieuwen Testa-
ments ende datmen daer gheenē Artijckel des Gheloofs toe en
laet / die niet ghegrondet en zij inden wigghedruchten Text / ofte
noodelick ghebolgh der H. Schrifte : Want die het warachighe
ende wesentlike Merck-teeken der Kercken is / datse is een
vaste Pilare ende ghetrouwe Bewaerderesse vāt Woort Gods /
t'welcke de waerheyt is. De ware Religie wort by dit teeken
erkent / datse volcomelicken zoekt de eere des Scheppers des
Hemels ende der Aerden / gelijk acnde andere zijde die Religie
valsche is / die t'contrarie doet. Nu ist also / dat de ghereformeerde
Religie het eerste doet / ende de Roomsche t'contrarien het
tweede : ghelijck wt de nabolghende vergelijkinghe van t'een
metter ander kortelicken ende klaerlickē zal bliicken : Want
twee teghen-strijdende dinghen teghen malkanderen ghestelt /
maken d'een d'ander veel klaerder. De Ghereformeerde Reli-
gie dan / bolghende het Woort Gods / leert eerstelick datmen
Godt alleen moet aenroepen ende dienen / ghelijck de Heere dan
dat also bebolē heeft Deuteronomij int 6. ende 10. Capittel : Den
Heere ulwen Godt zult ghy hreessen / hem zult ghy dienen / hem
zult ghy aenhanghen. Ende het zal gheschieden wile den Name
des Heeren aenroepen zal / die zal verlosset worden / zeydt den
Prophete Joel. Alsoo oock de Israeliten riepen aen den Heere /
ende hy verhoordense : Hy sprack met hun door een Wolcke.
Alsoo oock David riep Godt den Heere alleen an. Ick riepe
met myne stemme tot Godt / tot Godt schreyde ick / ende hy ver-
hoorde my. Ende het geheele Boeck der Psalmen door / heeft hy
den Heere aenghercepen / ende niemandt anders. Ick hebbe tot
den Heere gheroepen in mynen noot / ende hy heeft my verlost.

Ste-

17
syne souberheyt Maskest: Siet daer dat is de Leere van dese
ghereformeerde Religie/ de welcke Godt alle de eere toeschrijft/
13

Stephanus heeft hem alleen aen gheroepen/ als hy zeyde: Heere
en wilt hun niet toerekenen dese sonde: want sy en weten niet
wat datse doen. Heere Iesus ontfanght mynen gheest. Ten
thweeden/ daemien van hem alleen alle salicheit ende verlossinghe
verwachten moet. Want ghelijckerwijs Petrus Act. 4. 12. be-
tuyght/ daer en is gheen ander salicheit. Want daer en is oock
ghenen anderen Name onder den Hemel den Menschen ghe-
gheven/ waerin wy moeten salich worden. Ten derden/ dat
syne barmherticheit onse sonden verwischt/ gelijck Jonas zeyt:
Ick weet dat ghy ghenadich/ barmhertich/ langmoedich ende
van groter goedicheit zijt/ ende laet v het quaet rouwen. Ende
David: Ghy Heere zijt goet ende ghenadich/ van groter goe-
dertierenheyt/ allen die v aenroepen. En Joel: Hy is ghenadich/
barmhertich/ geduldich/ ende van groote goedertierenheyt/ ende
de straffe rouwet hem int korte. Ende by de Prophete Ezechiel:
Zo warachtich als ick lebe/ spreekt de Heere/ ick en hebbe geen
wel-geballen aenden doode des Godloosen/ naer dat hem de
Godloose bekeere van syne wesen/ ende lebe: zoo bekeert v doch
van v boos wesen: Waerom willet ghy sterben/ ghy vanden
Huyse Israels? Ende Jeremias: De goedicheit des Heeren
is het/ dat wy niet gantsch wt en zijn. Syn barmherticheit en
heeft noch gheen eynde. David spreekt tegen den Heere met be-
rouwen: Ick hebbe gesondicht tegen den Heere. Ende Nathan
sprack tot David: Zoo heeft oock de Heere uwe sonde wech ghe-
nommen: Ghy en zult niet sterben. Ende den selfden Prophete
David: Wie kan mercken hoe die wils hy seyle? Vergaet my de
verborgene ghebreken. Verbergh v aensicht van myne sonden/
ende verdelgh alle myne misdaden. Dupsent diergelijcke plaet-
sen der H. Schrifture zijnder/ die betuyghen dat de barmher-
ticheit Gods wech neemt onse sonden. Ten vierden/ dattet
sacrificie des Lamms aen het Cruys gheoffert/ de verdoemenisse
wech neemt. Want Godt en heeft synen Sone inde Werelt niet
ghesonden/ op dat hy de Werelt verdoemen zoude: maer op dat
de Werelt door hem behouden worde. Wie in hem ghelooft/ die
en worde niet verdoemt. Heb. 9. 26. Nu is hy eens inde voleyn-
dinghe der tijden tot af-legghinghe der sonden verschenen/ door
syn selfs offerhande. Wie ist die ons verdoemen zal? Christus is
voor ons gestorven/ ja dat meer is/ hy is voor ons opgheweckt/
ziet ter rechter hant Gods/ ende bidt voor ons. Christus door syn
eygen bloet is eenmael inghegaen in het heylighe/ een eeuwigh
23 u3

Mat. 7. 59.

II.

III.

Joel 4. 2.

Psalm 86. 5

Joel 2. 13.

Ezech. 33.
11. et sup.
18. 32.

Chrys. 3.
22.

2. Sam. 12.
13.

Psalm 19.

13.
Psalm 51.
11.

III.

Joan. 3. 17

Rom. 8.

34

Heb. 9. 12.

exempelen van het beginsel der Wereldt af tot nu toe ghenoech-
saem alicemachen/als wt de H. Schrifte blickelich is. Alsoo

I. Pet. 1. 18 versoeninghe ghebonden hebben. Ende den Apostel Petrus:
Ghy en zyt niet met vergancheliche dinghen Silver ofte Gout
verlost wt uwe ydele wandelinghe/die v vanden Ouderen ober-
ghegeven was/maer met de dierbaren Bloede Christi als eenen
onsterfelicken ende onbevleekten Lams. Want ghy zyt die-
1. Cor. 6. 20 gekocht. Pert dan God in uwen Lichame/ende in uwen Geest/
de welke Gods zijn. **1. Ioan. 1.** Het Bloedt Jesu Christi syns
Soons reynicht ons van alle sonden. **Apoc. 1.** Die ons heeft lief
ghehad/ ende van onse sonden ghewasschen in synen Bloede.
V. Ten vijfden/dat syne rechtveerdichent ons vrijdt vande tweede
doot/ ende dat syne verrijenisse de heylige brengt opden rechten
wech ten ewighen leven. **Apoc. 20.** Salich ende heyligh is hy/
die deel heeft inde eerste opstandinge: in desen en heeft de tweede
doot gheen macht. Maer sy zullen wesen Priesters Gods ende
Christi/ ende sy zullen met hem regneren duysent jaer. Christus
Rom. 4. 25. is over-ghelebert ter doot om onse sonden/ ende opgheweckt
om onse rechtveerdichent. **Eph. 4. 8.** Als hy is opgeharen in
de hoochte/ heeft hy de ghevanghenisse ghevanghen ghenomen/
VI. ende heeft den Menschen gaven ghegeven. Ten zesten/ dat
syn Woort verbaet alle de verborgheden die nootlich zijn ter
salicheyt. **Ioan. 5. 39.** Ondersoect de Schrifte/ want ghy meent
het ewighe leven daer in te hebben/ ende de selve zyn't/ die van
my ghetuyghen. **Ioan. 20. ende 21.** Jesus dede oock veel andere
teekenen door syne Discipulen/ die in desen Boeck niet ghe-
schreuen en zijn: Maer dese zijn gheschreuen op dat ghy ghe-
loouet dat Jesus is Christus den Sone Gods/ ende op dat ghy
Rom. 15. 4. al wat te voren gheschreuen is/ dat is tot onser stich-
tinghe gheschreuen/ om dat wy door lijdtzaamheyt ende ver-
VII. troostingeder Schriften/ hope hebben zouden. Ten zevensten
dat onse wercken de ewighe ghelucksalicheyt niet verdienen
en kunnen/maer dat den Mensch gherechtveerdicht wort door
de ghenade des Heeren. **Job 9. 15.** Wanneer ick oock alreede
recht hebbe/zo en kan ick hem dan oock niet antwoorden: Want
ick zal mynen Rechter ootmoedelicken bidden. **Rom. 11. 5.** Also
dan is oock ten desen tijden een ouer-blijffel gheworden/ na de
verkiepinghe der ghenaden: Ende is het wt ghenade/ zo en is
het niet wt de wercken: Anders is de ghenade nu geen ghenade.
Oste is het wt de wercken/zo en is het nu geen ghenade: Anders
is het werck nu gheen werck. **Rom. 3. 28.** Zoo houden wy dan

17
spne souberenre Majesteit? Siet daer/dat is de Leere van dese
ghereformeerde Religie/ de welcke Godt alle de eere toeschrijft/

dat de Menschhe gerechtveerdicht wort door het gelooue/ zonder
de wercken der Wet. Ephes. 2. 8. 9. **W**e ghenaden zijt ghy salich
gheworden door het ghelooue: Ende dat niet wt v/het is Gods
gane/niet wt wercken op dat niemant en roenie. Gal. 2. 16. **W**e
tende dat den Menschhe niet gherechtveerdicht en worde door de
wercken der Wet/maer door het gelooue Jesu Christi/ ende niet
wt de wercken der Wet: daerom dat wt de wercken der Wet
gheen vleesch en zal gherechtveerdicht worden. Rom. 1. 17. **D**e
gherechtigheyt Gods wordt daer in ontdeckt wt ghelooue tot
ghelooue/ ghelijck gheschreuen is: De gherechtighe zal wt den
ghelooue leuen. Want ghelijck onsen Salichmaker zeydt: Als
ghy zult ghedaen hebben al wat u lieden beuolen is / zoo zeght:
Wp zijn onnutte Dienstknechten: Wp hebben ghedaen dat wp
schuldich ware te doen. 2. Tim. 1. Die ons heeft salich gemaect/
ende heeft ons gheroepen met een heplighe roepinghe / niet na
onse wercken / maer na syn voornemen ende ghenade / die ons
ghegheuen is in Christo Jesu / voor de tijden der Weereldt.
Tit. 3. 5. 6. 7. **N**iet wt de rechtveerdighe wercken die wp ghedaen
hadde/ maer na spne barmherticheyt/door het Wadt der weder-
geboorte ende vernieuwinghe des H. Gheestes / den welcken
hy rijckelich ouer ons heeft wtghegoten/door Jesum Christum
onsen Heere. Op dat wp gherechtveerdicht door syn ghenade/
Erfghenamen worden zouden na de hope des ewigen leuens.
Rom. 9. 16. **Z**oo en gaet het dan niet/ na yemandes willen/ noch
loopen/maer na Gods ontfermen. **T**en achtsten/ dat oock de
aldervolmaecte ste geene ouertollighe wercken en zouden konnen
doen: als of het in hare macht ware / niet alleen alle ghebodene
gherechtigheyt te volbrengen / maer bouen dien noch veel meer.
David zeyt: Heere en tredet niet in v oordeel/
want voor v en zal gheen leuende Menschhe gherechtveerdicht
worden. Want o Heere/indien ghy acht neemt op de ongerech-
tigheden / Heere/ wie ist die zal konnen bestaen? Want ghelijck
den Propheet Isaias zeydt: Wp zijn altesamen als de onreynen/
ende alle onse gherechtigheyt als een dreckich kleedt. Als oft hy
hadde willen segghen: alle onse wercken die wp zouden konnen
daen(volgens de gherechtigheyt die in ons zoude konnen wesen)
zijn stinckende/onreyn/en besmet / niet anders als een besoevelt
kleedt/ter oorsaken van onse onghelooftsaemheyt. Want om
eenich goet/ ofte (om beter te segghen) om yets dat eenighen
schijn van goet heeft/ doen wp duysenderhande quaet. Indien

Abac 2. 4.
Gal. 3. 12.
Iheb. 10. 38
Luc. 17. 10

VIII.

Isa. 43. 2.
Job 4. 17.
ende 25. 4.
Isa. 130. 3

Esa. 64. 6

exempelen van het beginsel der Wereldt af tot nu toe ghenoech-
saem aenemaken als wt de H. Schrifte blickeelich is. Alsoo

16

wy dan zo verdoemen zijn? hoe zouden wy dan ouertollighe ofte
verdienende wercken kunnen ghedoen? Laet vry hier der Men-
schen verdiensten swijgen/ die wy al in Adam verloren hebben/
ende laet de ghenade Gods heerschen/ ghelijck sy heerscht door

August. in
Psalm 139. de
prædestina-
tione San-
ctorum.

Jesum Christum/ zept S. Augustinus. Want de heyligen (zept
hy) en schryuen hare verdiensten gansch niet toe/ maer alles de
barmherticheyt Gods. Wat verdienste kan de Mensch boor-
Godt hebben/ ende hoe kan hy ouertollighe wercken doen/ na-
demael alles wat hy doet/ gheschiet door de ghenade ende barm-
herticheyt Gods. Dit is de oorzaak waerom dese Keltigie bekent/
dat de Mensch/ hoe heyligh hy oock mach zijn/ geen ouertolligh

IX. werck en kan doen. Ten neghesten/ datmen God aenbidden

moet inden gheest ende waerheyt. Onsen Salichmaker spreekt

Joel. 4. 23. by Johannem aldus: De ure komt/ ende is nu/ dat de warach-
tighe Aenbidders den Vader aenbidden zullen inden geest ende

waerheyt. Want oock de Vader zoekt zulcke die hem also aen-
Esai. 42. 8. bidden. Ende door den Propheet zept Godt: Ich ben de Heere/
alsoo is mynen Naem: ick en zal myne eere niemandt anders

X. gheuen. Ten thienden/ dat het verheerlickte Lichaem Christi/

is ter rechter-hant van synen Vader/ ghelijck dat Marcus ende
Lucas betuyghen. Welck Lichaem niet en kan wesen als in eene

plaatse/ na spne menschelike nature/ ghelijck den Enghel zept de

Mat. 28. totte Vrouwen: Ghy zoekt Jesum den ghekrupsten/ hy en is
hier niet/ want hy is opghestaen/ ghelijck hy gesept heeft: Komt

hier/ siet de plaatse daer de Heere ghelegghen heeft. Item/ Noch

Joel. 7. 33. eenen kleppen tijdt ben ick by ulieden/ ende gae henen na den

Joel. 12. 8. ghenen die my ghesonden heeft. Ende daer na: De Arme hebt

Joel. 16. 28. ghy altydt by v/ maer my en hebt ghy niet altydt. Want ick ben

banden Vader wt-ghegaen/ ende ben inde Werelt ghekommen:

wederom verlate ick de Werelt/ ende gae totten Vader. Ende in

de Handelinghe der Apostelen zept hy: De Hemelen moeten hem

ontfanghen totter tijt toe dattet al opgherechte worde. S. Augu-
stin zept aldus: Het Lichaem Christi is op-gheweckt banden

doodt/ ende moet in eene plaatse wesen. Wederom in spne tweede

Quinquagesima: Zoo langhe den Hemel onepndich zal wesen/
zal den Heere altoos inder hoochten zijn: Daer de waerheyt des

Heeren is oock met ons/ want het is noodich dat het Lichaem
niet het welcke hy opgheweckt is/ zij in eenighe zekere plaatse/
maer spne waerheyt is verbypt ouer al. Ine kort/ alle die dese
ende dierghelijcke Leere gheloouen/ en doen sy niet alle eere aen

Augustin'
tract. 30. in
Ioan.

syne souberenre Majesteit? Siet daer/dat is de Leere van dese
 ghereformeerde Religie/ de welcke Godt alle de eere toeschrijft/
 ende de consciencie in ruste stelt. Ter contrarie/inde Religie der
 Papisten maectmen de consciencie twijfelachtich/ ende men
 onteert Godt. In de welcke men leert eerstelick/ datmen moet
 aenbidden de Engelen ende de Heplighen/ op dat sy onse Voor-
 spraken zouden wesen by Gode. Ende al hoewel de H. schrifture
 ons het aenroepen der Heplighen gheensins aen en wijst/ zoo ist
 nochtans dat wy het selfde moeten gheloouen/ toe-staen/ ende
 voor goet houden: Niet teghenstaende Godt door synen Pro-
 pheet spreeket: Ick/Ick ben de Heere/ende daer en is geen Heer
 lant dan alleen ick. Ende onse Salichmaker zeydt: Indien ghy
 niet begeert van mynen Vader/in mynen Name/ gheloofst/ende
 hy zal't u geuen. Ende Paulus: Want daer is een God/ende een
 Middelaer tusschen God ende de Menschen/te weten/de Men-
 sche Iesus Christus/die sich selben ghegeuen heeft tot een rant-
 soen voor ons allen. Ende tot den Ephesen: Want door hem
 hebben wy beyde den toeganch door eenen Geest tot den Vader.
 Ende Ioannes in synen eersten Bries cap. 2. Wy hebben Iesum
 Christum eenen rechtbeerdigen Voorbidder by den Vader/ende
 hy is de versoeninge voor onse sondē: ende niet alleen voor onse/
 maer oock voor de sonden des geheelen Werelts. Oock spreeket
 Godt door den mondt van synen Prophete Dauid: Roept my
 aen inder noot/zoo wil ick u verlossen/zoo zult ghy mynen Name
 prijsen. Ende Esaias cap. 55. Zoekt den Heere dewijl dat hy te
 binden is/roept hem aen dewijl dat hy na by is. S. August. tot
 Parmen. Indien Paulus een Middelaer ware/zoo zouden't de
 andere Apostelen oock van gelijcken wesen:ende also zoudender
 veel Middelaers zijn: twelck nochtans niet ouer een zoude ko-
 men niet het gene hy tot Timoth. zeyt. Datter eenen Middelaer
 is tusschen Godt ende den Menschen. Chrysostomus sprekende
 van het Cananeisch Vrouwen/ zeydt aldus: Siet daer de groote
 voorzichtigheyt vā dese Vrouwe: sy en bidde niet Jacobus ofte
 Johannes/ sy en gaet niet tot Petrus/ ofte en bracht niet na de
 geheele vergaderinge der Apostelen: sy en zoekt geenen Mid-
 delaer anders dan Iesum Christum/ ende in plaetse der Aposte-
 len neemt sy een recht leedtwesen voor haer gheselschap/twelck
 haer dient in stede van een goede Voorprake. Op een andere
 plaetse zeydt hy verder: Dese goede Vrouwe/als de Discipulen
 voor haer baden/zoo en verorde sy gantsch niet/tot der tijdt toe

1.

Isa. 43.11

Joā. 16.23

1. Tim. 2.5

Eph. 2.18

Isa. 58.18

 Augustin⁹
 contra Par-
 men. lib. 2.
 & 6. cap. 8.

1. Tim. 2.5

 Chrysost.
 hom. 16.
 de utilit.
 Euang.
 Mat. 15. 22

 Itē, Chry-
 sostomus,
 in Gen.
 cap. 41.

C

dat

D

Augustinus

dat sy haer eyghen seluen vertoonde/om de ghenade des Heeren tot haer te trecken. In spne s. Homil. aen het 1. cap. Mat. zept hy:

Mat. 15.

26.

Luce 7. 48.

Luce 23. 43

S. Ambro-

sius lib. de

Isaac & vi-

ta beata,

Rom. 10.

II,

II.

Mat. 11.

28.

Psal. 33.

18. 19. 20.

Psal. 36. 7

Psal. 26. 1

Psal. 28. 7

Wrouwe / van ghelijcken schonck hy de salicheyt de arme Son-
dareffe/ende van ghelijcken verboerde hy den Moordenaer van
het Cruys in het Paradijs / zonder van eenighe Doorspraken
gemoept te zijn. Jesus Christus (zept Ambrosius) is onsen mont
door den welcken wy tot den Vader spreken / onse ooghe door de
welcke wy den Vader sien / onse rechter-hant door de welcke wy
ons seluen den Vader offeren : zonder welcken Middelaer wy
gheenen toe-ganck tot Godt en hebben / nochte door ons / nochte
door alle de Heyligen. God is rijk in genaden (zept S. Paulus)
teghen allen den ghenen die hem aenroepen. Siet daer / hoe het
aenroepen Godt allcen toebehoort. Ende zulck aenroepen heeft
de belofte van verhoort te worden. Maer het aenroepen der Hey-
ligen / ghelijck het van Godt niet en is / zo en heeft oock gheen-
derhande belofte. Het is dan te verwonderen / met wat ghelooue
de Afgoden-dienaers hun Heylighen aenroepen / nademael sy
geene belofte / ja niet een eenich woort daer van en hebben : ende
hoe sy also Godt doornen lasteren? Ten tweeden / datmen van
de Heylighen in alle periculen ende nooden hulpe verwachten
moet : niet teghenstaende dat Jesus Christus ons alle tot hem
roept. Komt alle tot my / die belast ende beladen zijt / ende ick zal
u vertroosten. De Prophete David / en zept hy niet / dat des Hee-
ren ooghe stiet op die / die hem breezen / ende op syne goedertieren-
heyt hopen : dat hy hare Siele verlosse vande doot / ende voedsel
inden dieren tijdt. Onse Siele wacht op den Heere (zeidt den
Propheet) want hy is onse hulpe ende Schildt. Ende op een an-
der plaetse: De Menschen kinderen vertrouwen onder de scha-
duwe utwer Vleugelen. Want (zept hy) hopende op den Heere en
zal ick niet vallen. Wederom op een andere : De Heere is myn
sterckte ende mynen schildt. Ten zijn dan niet de Heylighen die
ons te hulpe komen : Ende zoekt byz alle de Schrifsture door-
ghy en zult niet binden dat yemant in synen noot ende ghevaer-
lichheyt vanden Heylighen bystandt ofte hulpe verwacht heeft.
Merckt eens wat David doet in syne vervolgingen / in het eerste
ende het tweede Boeck Samuelis: Achab in het 2. Boeck der
Cronijcken: Ende in het 2. Esdre: Tobias in syn 3. cap. Judith
in het 7. ende 8. Job int 2. ende door syn gheheele Boeck: David
door alle syne Psalmen: Jonas in syn 2. Daniel int 3. ende 6.

Wie

enot om ghynt dat zette ghebooren / en voen sy niet alle eere aen
spne

Wie hy aenroept inden kuyt der Leenwen: De dyp Jongelingen
 inden vperigen Oben/ ende voorts alle de Prophten ende Apo-
 stelen hebben in hunne swaricheden hulpe verwacht van Godt/
 ende niet vande Engelen ofte Hepligen: Want (zeyt Augustin^{us})
 ghy en zult niet ghelucksalich worden door de Enghelen / maer
 door dien zult ghy ghelucksalich worden/ door den welcken oock
 de Enghelen ghelucksalich ghemaect zijn. De Heplighen en
 kunnen ons niet helpen/maer alleen Christus: ghelijck Petrus
 spreekt inde Handelinghen der Apostelen cap. 3. Ghy Mannen
 van Israel / wat verwondert ghy b hier in / oft wat siet ghy op
 ons/ gelijk of wy desen hadden doen wandelen door onse macht
 ofte Godtsalicheydt? De Godt Abrahams/ ende Isaacs/ ende
 Jacobs / de Godt onser Vaderen heeft synen Sone Iesum ver-
 eerliet: ende door het geloobe in synen Name/ heeft synen Naem
 desen dien ghy siet ende kent/ ghesterckt. Ten derden/ dat wy
 ons vergiffenisse van onse sonden moeten beloben door de Af-
 laten vanden Roomsche Bisschop. Al hoewel Paulus betuycht/
 dat in onsen Heere Iesu Christo zijn alle de schatte der wijsheyt/
 wetenschap/ goetheyt/ barmherticheyt/ vergiffenisse en ghenade:
 welcken schat bedient ende wt-ghedeelt wordt door de zuybere
 predicatien van het Euangelium Gods. Het welcke Dauid wel
 erkent heeft/ als hy zeydt: Ick sprack/ Ick wil den Heere myne
 ouertredinge bekennen: doe vergaest ghy my de misdaet myner
 sonden. Ick gaf b myne sonden te kennen/ ende heb niet verbor-
 ghen myne ongherechticheyt. Inghelijckis oock Paulus inde
 Handelingen der Apostelen betuyght/ dat wy geene bergebinge
 der sonden en hebben dan door Iesum Christum: Zo zij ulieden
 dan kont/ ghy Mannen Broeders/ dat b vergevinge der sonden
 verkondicht wort door desen Iesum. Daerom zeydt Cyprianus
 zeer wel/ dat den Dienaer niet en kan bergenien het ghene tegen
 synen Heere bedreuen is. Van gelijcken doe Hylarius: Niemand
 en kan de sonden vergheuen ten zij dan Godt alleen / zoo dan de
 ghene diese vergheeft is Godt/ want niemandt dan Godt kanse
 vergheuen: Ten is dan niet door de af-laten des Roomschen
 Bisschops/ datmen vergheuinghe der sonden verwachten ende
 verhoppen moet: de welke noyt opde baen gheweest en zijn voor
 den Paus Urbanus de tweede/ int Jaer 1094. in Concilio Gallie
 Claremontano / ende daer na bevesticht door den Paus Grego-
 rium de thierende / in Concilio Lugdunensi / int Jaer 1270. ende
 vanden Paus Nicolaus de vierde/ int Jaer 1290. voor goet ghe-
 houden

Augustin^{us}
 Tract. 23.
 in Ioan.
 cap. 5.

III.

Colos. 2.2.

Psal. 33. 5.

Mat. 13. 38.

Cyprianus
 serm. 5. de
 lapsis.
 Hylarius
 in Math.
 Cano. 9.

C ij

Augustint/

20
houden. Den Paus Bonifacius de achtste/ int Jaer 1300. is ghe-
weest den eersten Op-rechter van het Jubileum / het welcke hy
heeft beboelen te houden alle hondert Jaren: Welckes Paus heys-
licheyt zeer wel bekent is: van den welcken het Boeckerken (ghes-
heeten het Bindtsel des Tijts) zept/ dat hy in syn Pausdom in-
ghesloopen is ghelijck een loose Vos / dat hy gheregeert heeft ty-
rannelick ghelijck eenen Leeuw/ dat hy ghestorven is ghelijck
eenen Hondt. Siet daer/ den lieven Strichter van het Jubileum/
het welcke verandert ende gheset is op alle vijftich Jaren / door
den Paus Clemens de zeste/ int Jaer 1343. Den Paus Calixtus
den derden/ is een recht koopman van dit Jubileum gheweest/
ende heeft het verkocht van twee soorten; het eene voor de ghe-
sontheydt/ het andere in den lesten ooghenblich des doodts: het
welck geschiede in't Jaer 1355. De Paus Innocentius de achtste
heeft bouen dien noch eenen ghebonden/ te weten/ voor de ghene
die in het Daghepper zijn; in't Jaer 1484. Te voren en ghenoot-
men't maer voor de levende. De Paus Paulus de tweede heeft
het Jubileum verdubbelt tot alle vijf-en-twintich Jaren; in't
Jaer 1513. De Paus Leo de chiende was oock een goet kremer
van Af-laten: en noch meer Clemens de achtste/ in't Jaer 1600.
de welcke het Jubileum ghehouden heeft te Romen. Ende om
dat Sinte Goedele van Brussel haer zeer beklaechde / datse niet
hare Kercke in het Jubileum te Romen niet gheweest en was/
willende wesen een tweede Babilon/ heeftse vercreghen banden
voor's Paus Clemens/ tot haren grooten proffijte/ de selfde In-
dulgencien/ int Jaer 1602. Maer (mach een Papist zeggen) heeft
dan niet de Paus ende alle de Bisschoppen/ Prelaten/ Pastoren
ende Priesters macht om de sonden te vergheuen? En heeft dan
onse Heere niet gheseyt totten Paus / Ghy zijt Petrus / ende op
desen Petra [ofte Steen] zal ick myne Kercke bouwen? ende tot
allen anderen in't generael: Al wat ghylieden zult binden opder
Aerden / dat zal inden Hemel ghebonden zijn: ende al wat ghy
ontbindt/ dat zal inde Hemelen ontbonden wesen? ende daeren-
bouen/ ontfanght den H. Gheest/ wien ghylieden de sonden zult
vergeuen/ dien zullense vergeuen zijn / ende wien ghy de sonden
houdt/ dien zullense gehouden zijn? Ja voorwaer/ Christus heeft
dese woorden ghesproken / maer niet in zulcker meyninghe als
myne Heere de Papisten de selue weleggen. Want onsen Salich-
maker zegghende tot Petrus / Ghy zijt Petrus / ende op desen
Petra [ofte Steen] zal ick myne Kercke bouwen: Hy en maecht
gheen

Matt. 16.
18.

Matt. 18.
18.

Joel. 20. 23

en niet alle ere aen
syne

gheen ghewach vande booztreffelichheid ende authoriteyt des
 Paus/ oft vande macht om Af-laten te geue/ tot quijtscheldinge
 der sonde. Onse Heere na dat hy verstaen hadde de bekentenisse
 Petri/ heeft hy tot hem gheseydt: Tu es Petrus, Ghy zijt Petrus/
 ende niet Tu es Petrus, Ghy zijt den Petra ofte Steen. Want (als
 Paulus zeght) den Steen was Christus; ende dit is den Steen/
 die de Bouw-lieden verworpen hebben/ dese is gheworden tot
 eenen Hoock-steen/ gelijk als David/Petrus/ende Esaias zeg-
 ghen. Alsoo dat Petrus niet ghestelt en was tot een Hoofst der
 Kercken/maer Christus was het selve: ende op desen Steen / te
 weten/ Iesus Christus/ ende op de bekentenisse des gheloofs in
 Iesum Christum/ de welcke Petrus bekende / is de Kercke ghe-
 grondt/ also dat de Poorten der Hellen daer niet tegen en zullen
 vermoghen: na dien Christus het Hoofst is / die de sonden kan
 vergheuen/ende niet de Menschen. In deser manieren hebben
 het verstaen de Out-vaders Augustinus/ Hilarius/ende Chy-
 sostomus op dese plaetse: ende Ambrosius ende Cyprianus.
 By het binden dan ende ontbinden/vergheuen ende houden/ en
 wo:dt anders niet verstaen / als de macht vande predicatie des
 Euangeliums. Het ontbinden gheschiet zo dickwils ende wan-
 neer den Dienaer des Godlicken Woorts/ den Volcke aendienst
 de vergeninghe van alle hare sonden/die ons ghegheuen is door
 het vergieten van het kostelick Bloet Christi aenden Houte des
 Cruyses/ geschiet door de barmherticheyt Godes: vermanende
 de Ghemeynte tot bekeeringe ende beteringe des leuens. Gelijck
 oock ter ander zijden het binden ende houden niet anders en be-
 diedt/als den hardtnechighen ende ongheloouighen Sondaren
 te booschappen het oordeel Godes: hoe hy een streng Richter
 ende Straffer wesen zal/ van de Ongeloouige ende Verachters
 sijn. Wet: ghelijck dat oock Paulus ghetuyghe totten Ro-
 meyenen cap. 2. Op dien dach(zeijt hy) dat Godt de verborghene
 wercken der Menschen zal oordeelen / na myn Euangelium/
 door Iesum Christum. Voorder/ dit is den last ende t'bevel dat
 allen den Apostelen ghegheuen is / ende daer na aen Paulo van
 Christo/ zeggende tot hem wt den Hemel: dat hy hem zeynde
 totten Heydenen/om hunne ooghen te openen/op datse hun van
 de duysternisse bekeeren totten lichte/ ende vander macht des
 Duyuels tot Godt / op dat sy vergeninghe hunner sonden ont-
 fanghen/ende deel onder de ghene die gheheplicht sijn/ door den
 Ghelooue in Iesum Christum. Alsoo dat de Sleutelen van de
 Cij welcke

1. Cor. 10.
 4.
 Psal. 118.
 22.
 Esa. 28.16
 Matt. 21.
 42.
 Marc. 12.
 10.
 Luc. 20.17
 Act. 4.11.

Aug. serm.
 3. de verbis
 Domini &
 tract. 11. &
 50 in Ios.
 S. Hilarius
 libr. 6. de
 Trinitate.
 Ambros.
 lib. 6. & 9.
 in Lucam.
 Cyprianus
 lib. de sim-
 plicitate.
 Prelatorum.

Act. 26.17-
 18.

Mat. 16.

16.

Mat. 16.

19.

Mat. 28.

16.

Jod. 12. 48

Ambrosi⁹
lib. de Cain
& Abel.

Mat. 19. 18.

Mat. 8. 4.

Mat. 19. 19

Matth. 3.

3. 6.

welcke onse Salichmaker sprack / niet anders en bedieden als
een openinge van het Konincricke der Hemelen / door het boot-
schappen der ghenaden ende versoeninghe van Godt met den
Menschen: ende zijn geweest een bevestinge des Apostolischen
lasts die hun ghegheben is / de welke bestondt inde macht ende
bevel / van te leeren alle Volckeren / ende hun te prediken boete
ende verghebinghe der sonden / inden Name Jesu Christi / den
welcken Petrus bekende / zeggheende: Ghy zijt Christus / den
Sone des levendighen Gods: Op dat een pegelick die gheloost
ende gedoopt zal zijn (siet hier het ontbinden) salich werde: ende
die niet en zal gheloost hebben (siet hier het binden) verdoemt
werde. Ghelijck oock onse Salichmaker zeyde: Wie my ver-
worpt / ende myne woorden niet en ontfanght / die heeft eenen
die hem oordeelt / het woordt dat ick ghesproken hebbe zal hem
oordeelen ten wtersten daghe. De sonden (zeyt Ambrosius) zijn
vergheben door het woordt Gods / van het welke den Levijt
eenen Wtleggheer ende als eenen Wtboerder is. S. Chrysost. in
synen vierden Tomus van Lazaro: Ick en wil niet dat ghy uwe
sonden biecht aen eenich Mensche / die v daer na de selue kan
berwijten / ofte v onteeren / midts de selue ouer al verbraydende:
maer toont uwe wonden God / die den waren ende goeden Me-
decijn is. Daer na brenghet hy Godt in / sprekende aldus: Ick en
dwinge v niet te komen inde alghemeyne Vergaderinge / belijdt
my alleen uwe sonden / op dat ick v ghenese. Maer staeter dan
niet gheschreven inde Handelinghen der Apostelen / datter bele-
van de gene die gheloost hadden / quamen ende beleden ende ber-
kondichden hunne wercken voor den voeten der Apostelen?
Item / Jacob. 5. Bekent malkanderen uwe sonden? Item / onse
Heere en zeyt hy niet: Gaet / ende vertoont v den Priester? Wat
zegt ghy dan? En is de Gorbiechte hier niet vastelic gegrondet?
Wat belanght tghene datter gheseyt wordt inde Handelinghen
der Apostelen / daer en wordt gheen ghewach ghemaect van
de Gorbiechte / maer bande ghene de welke haer selben besigh
ghehouden hadden in curieuse saken / dat die haer Boecken
brochten / ende de selbe verbranden inde teghenwoordicheyt van
Paulum ende de ghene die by hem waren / ende also hare sepleit
int openbaer bekenden: ghelijckertwijs Mar. 1. 5. beruyghet wort
dat die van Judea ende Jerusalem wt-ginghen by Johannem
den Dooper / om van hem inde Jordane ghedoopt te worden /
ende datse hare sonden bekenden / ende dit onghetwiffelt int
open-

en dat die ghewach ghemaect is / en oock niet alle ere aen
synen

openbaer. Want geen van dese twee is een Oorbiechte geweest:
 maer een bekentenisse/ ofte (om beter te spreken) een betuyginge
 van boetbeerdicheit harer sonden diese gedaen hadden/ ghelijc-
 kerwijs oock de selve plaetse alsoo wtleydt een van hare Dooz-
 naemste Doctoren/ Thomas de Vio Cajetanus Cardinael van
 S. Sixtus. Also oock en vermaent den H. Apostel Iacobus van
 gheen Oorbiechte/ als hy zeydt/ Belijdet malkanderen uwe son-
 den. Want de Oorbiechte en wort niet ghedaen teghen malkan-
 deren / maer alleen teghen de Priesters: Maer den Apostel die
 spreekt hier van een belijdenisse der sonden/ door de welcke wy
 teghen malkanderen bekennen/ dat wy Sondaers zijn / op dat-
 men voor ons bidde/ ende van een belijdenisse der sonden die wy
 een teghen den anderen begaen hebben / op dat wy alsoo niet
 malkanderen zouden moghen versocht worden. Van t'ghene in
 den Euangelio gheseyt wordt: Gaet henen/ ende vertoont v den
 Priester/ zeydt den Gude-vader Ambrosius: Wie is den waren
 Priester? anders als diē/ die Priester is inder eenwicheyt. Ende
 Chrysostomus zeyt op de selve woorden: Christus gheneest den
 Melaeerschen/ ende zeydt tot hem / Gaet henen/ ende vertoont v
 den Priester/ ende offert t'ghene Moyses v inde Wet heeft bebo-
 len / voor uwe ghenefinghe. Onoyt ghehoorde zake! De Heere
 gheneest den Siecken / ende ebenwel zeyndt hy hem tot de Wet
 van Moyses. Waerom doet hy dat? Nelders anders/ dā om dat
 de Joden hem niet en zouden konnē schelden voor eenen Over-
 treden der Wet. En Cajetanus: Iesus Christus verklaert tot
 wat eynde dat dese zeyndinge tot den Priesteren streck/ namelic/
 dat splieden ondertastende hoe dat hy ghenesen is/ daer wt zou-
 den mogen een ghetuygenisse hebben bande macht die ick hebbe
 om miraculen te doen. De Historien betuyghen datter gheen
 Wet noch Instellinghe bande Oorbiechte gheweest en is voor
 Innocentius den derden/ die Paus was Anno 1204. Laet ons
 voortbaren ende komen tot het vierde point. Ten vierden/ IIII.
 Eben al of het Bloedt Jesu Christi niet ghenotchsamen en ware/
 menghelt men het inde Roomsche Kercke met het Bloedt der
 Martelaren: Niet teghenstaende dat Paulus Heb. 9. zeydt/ dat
 het Bloedt Christi/ die door den H. Gheest Golt syn selven heeft
 op gheoffert zonder eenighe vlesche / onse consciētien reynicht
 van doodelicke wercken / om den levenden Godt te dienen.
 Ten vijfden/ inde Roomsche Kercke stelt men meer vertrouwen
 op de verdiensten der Heylighen ende Creaturen/ als op de ghe-
 hoorz

Tomas de
 Vio. Caie-
 tanus in 19.
 cap. Act.

Ambrosius
 serm. 3. in
 Psal. 119.
 Chrysost.
 hom. 12.
 de Cana-
 nea.

Thomas
 Cajetanus
 in 2. cap.
 Matth.

I. Pet. 1. 19.
 Ioan. 1. 9.
 Apoc. 1. 6.

V.

Augustinus

Jer. 17. 5.
7.

August. in
Manuali
cap. 22. &
sermo. 40.
de verbis
Dñi.

VI.

Job. 8. 8.
2. Petr. 1. 9

2. Petr. 2.
24

hooftsaemheydt des Soons Godts: niet teghenstaende dat de Heere door de Propheet Jeremias zept: Vermaledijt zij de Man/ die hem op Menschen verlaet/ ende die Vleesch hout booz synen Erim/ ende die met syner herten banden Heere wijckt. Gesegent daerenteghen is de Man/ die hem op den Heere verlaet/ ende de Heere syn toeberlaet is. Den Oudt-vader Augustinus placht te zeggen: Alle myne hope is ghegrondet op de doot van mynen Heere: syn doot is myn verdienste/ myn toeblycht/ myn salichz/ myn leven ende myn verrijfense. Ten zesten/ men iser niet te bidden met de heylighe Schryfture: men moetter noch aen klampen de ydele ghenoechsaemheyt van hare ongheschevens Traditien. Men zeydter dat de heylighe Schryfture in sich niet en verbatet al tgene nootsakelick is ter salicheyt: zo ten aensien van het geloof/ als ten aensien vande goede zeden. Iesus Christus betuyghet in d' Euangelium/ dat de Schryfture volkomē is: Ende datse in sich verbatet/ al t'ghene totter salicheyt nootwendich is/ zo ten aensien van t'geloof/ als ten aensien vande goede zeden. Joann. 15. 15: Al wat ick van mynen Vader ghehoort hebbe/ dat heb ick v kondt ghedaen. Matth. 15. 9: Te verghheefs eeren sy my/ leerende de Gheboden der Menschen. Matth. 23. 19: Gaet/ ende leert alle Volckeren/ hun doopende in den Name des Vaders/ des Soons/ ende des H. Gheests/ hun leerende onderhouden al wat ick v bevolen hebbe. Ergo/ niet dat de Menschen v bevelen. Want de H. Schryfture wesende volkomen/ en heeft gheene Traditien van nooden. Deut. 4. 2: Ghy en zult daer niet toe-doen dat ick v ghebiede/ ende en zult daer oock niet af-doen: op dat ghy bewaren meucht de Gheboden des Heeren uws Gods/ die ick v gebiede. Ende int selfde Boec/ cap. 12. Alles wat ick ulieden ghebiede/ zult ghy houden/ dat ghy daer na doet: ghy en zult niet toe doen/ noch daer van doen. Also den Wijse-man ooc Proverb. 30. 6. Doet niet tot syne Woorden/ dat hy v niet straffe/ ende wordet leughenachtich ghebonden. Den Wissen-man betuyghet oock/ dat de H. Schryfture alleen is den Stock-reghel van het gheloof/ ende vande goede zeden: den welken gheen Mensch en kan verbreken: Alle redenen mynes Monts zijn recht/ daer en is niet verkeerts noch valschs in. Ende Petrus in synen 2. Zeyndtbrief/ zeydt hy oock niet: Het ware beter dat sy den wech der gherechticheydt niet bekendt en hadden/ dan dat sy hem bekennde weder af-keeren vande heylighe Leere die hun ghegheven is? Doen de Papisten niet teghen

enot vnggelyck dat zeyt gheboven/ en oock sy niet alle eere aen
syne

teghen alle dese plaetsen der H. Schrifture? Stellense hunne O^odonnantien niet beneffens de selve? Ende dat noch meer is / (o schrickelicke sonde!) voeghen sy niet by / ende trecken sy niet af vande Gheboden Gods het ghene hun goet dunckt? de selve den kinderen leerende in hunne Scholen aldus:

Boven al bemint eenen Godt.

Ydelick en sweert, noch en spot.

Vyert de Heylighe-daghen allegader.

Eert v Moeder ende Vader. &c.

Laten sy hier niet achter het tweede Ghebodt / het welcke is van gheen Beelden te maken? ghebieden sy niet teghen het eerste Ghebodt / datmen de Hepligen zal aenroepen? teghen het vierde Ghebodt / vande hepliginghe des Sabbaths / datmen zal onderhouden de Feest-daghen? splisten sy het leste niet in twee / ont dat sy het tweede vergeten hadden? Strijdt dit niet regel-recht teghen alle de plaetsen der H. Schrifture / die wy hier boren hebben by ghebrocht / ende t' ghene Joannes Apocal. 22. 18. zept: Ick betuyghe eenen peghelicken die de prophetie deses Boeck hoort / ist dat yemant toe-doet tot desen / Godt zal toe-doen op hem de plagen die in desen Boeck geschreven zijn: ende ist dat yemant af-doet van de woorden des Boecks deser prophetie / Godt zal syn deel af-doen van den Boeck des lebens / ende vande heplighe Stadt / ende van dat in desen Boeck geschreven is. De Decreten der Pausen leeren ende zegghen / men moet hem houden aende H. Schrifture / ende niet aende woorden der Menschen / hoe heplich datse oock zijn. Origenes plach te zegghen: Wy moeten de heplighe Schrifture tot ghetuyghe roepen. Want op t' gene ons goet dunckt / ende dat wy by brenghen / en moghen wy gheen gheloobe stellen. Van ghelijcken oock Hieronimus / T' ghene zonder de authorigheyt der hepligher Schrifture wort gheseydt / machmen alsoo lichtelicken berwoopen / als by brenghen. Ende op een ander plaetse spreekt hy aldus: Wy en moeten de dwalinghe van onse Vaders / Moeders / ende Voor-ouders niet volgen / maer de authorigheyt der Schrifturen / ende het Ghebodt Gods dat hy ons ghegheven heeft. Want door onwetentheyt der Wet / zullen sy den Antichrist voor Christum ontfanghen. Ende wederom op een ander plaetse: Zonder de authorigheyt der hepligher Schrifturen / en moetmen geen snateringhen noch gheen gheklap ghelooven. Lactantius zept oock: Men moet de Menschen niet volgen / maer God. Zeer treffelick is oock de sententie

Origenes
hom. 1. in
Ieremiam.

Ieronimus
in Matth.

Item, in
Ieremiam.

Item, in
epist. ad
Titum.
Lactantius
lib. 6. divi-
narū Instit.
cap. 6.

Augustini

hooftsaemhejdt des Soons Godts : niet teghenstaende dat de
Jer. 17. 5. Heere door de Propheet Jeremias zeyt: Vermaledijt zij de Man/

Augustin^{us}
libr. 3. de
Trinitate.

August. ad
Paulinum
epist. 112.

Aug. contra
Donatistas
lib. 3. cap. 5

Contra Fau-
stū lib. 6.
cap. 16. &
lib. 18. cap.
22.

Jeromimus
in Isa. dist.
26. quest. 5

Joel. 8. 51.

Aug. lib. 10
de Civitate
Dei, cap. 19

Augustini / daer hy zeydt: En wilt niet ghehoorsamen myne
Schriften/ghelijck de Canonische Schrifture / maer al t'ghene
ghy inde selve zult binden dat ghy niet en gheloofte / gheloobet
zonder twijffelen: maer inde myne / indien ghy niet en verstaet
het gene ghy voor zeker hieldt / en gheloobet niet vastelick. Ende
op een ander plaetse: Ick en kan noch en mach niet loochenen/
dat zoo wel in myne groote als kleyne Boeckien / vele dinghen
zijn die niet goet oordeel / ende zonder roeckeloosheyt versmaedt
worden. Den selfden Oudt-vader / schryvende aen Paulinum/
zeydt: Ick en begeere niet / dat ghy my volghen zult / op dat ghy
niet en dencke / dat ghy't nootsakelick moet ghelooben / om dat
het van my gheseyt is; maer op dat ghy gheloofte de H. Schrifst.
Ende int derde Boeck teghen de Donatisten / zeydt Honoratus
Aurica: Aenghesien dat Christus de waerheyt is / zo moeten wy
meer na volghen de waerheyt als de ghewoonte. Item / teghen
Faustum; scheldt hy wt Godes Woort niet alleen voor valsche
Propheeten / maer oock voor Dieven ende Moordenaers / alle de
gene / die den Volcke Gods yet anders dorven voordraghen als
de Canonische Schrifture. En hier op brengt hy by Joan. 10. 8.
Al die voor my ghekomen zijn / zijn Dieven ende Moordenaers.
Ende Hieronymus op Isaiam: Al waer eenen Propheet noch
eens zo gheloofbaer; indien hy yet verkondicht dat tegen Godt
strijdt / men moet hem niet ghelooben. Zoo en moeten wy dan
niet gelooben de Papisten / de welcke op de H. Schrifture zulcke
grobe glossen derren maken. Hier benessens zo verbieden sy het
Volck de H. Schrifture te lesen: niet teghenstaende dat Moyses
Numer. 11. zeydt: Woude Gode / dat al het Volck des Heeren
propheteerde / ende de Heere synen Gheest op hun gabe. Ende
David zingt Psal. 1. 2. Dat den vromen lust heeft tot de Wet des
Heeren / ende spreekt van syne Wet dach ende nacht. Item /
Coloss. 3. 16. staeter: Het Woort Christi woone risckelic in ulieden
met alle wijsheyt: Leert ende vermaent malkanderē; ende zinge
den Heere in uwe hertē met Psalmen / Lof-sangen / ende Geestes-
liche Liedekens. Want de H. Schrifture te lesen / is niet alleen
profijtelick / maer oock nootsakelick alle Lidmaten der Kercke
Gods. Voorwaer / voorwaer / zegghe ick ulieden / zoo yemande
myn Woort hoort / die en zal den doot niet sien inder eeuwichheyt
spreect de Heere. Hier mede stont zeer fray ober een Augustinus
op een zekere plaetse: Het en is niemant verboden kennisse der
waerhejdt te hebben: het ghene datmen doen kan in stede van
eerlicks

eerlicke oeffeningen. Hoe veel tijts verlijten wy hedensdaechs Mannen ende Vrouwen/ in't gaen/ in't komen/ in't spelen / in't klappen/ in't achterklappen / in't aenschouten van spelen ende andere sotternijen? O! hoe veel beter waert / datse de heylighe Schrifture lasen/ die haer onderricht van hare salicheydt.

Ten zevensten/ die bande Roomsche Kercke beroemen hun van hunne wercken / ende meynen dat de selve hun kunnen rechtbeerdighen voor den Throon Gods / den Throon der gherechticheydt. Daer sy nochtans vele dinghen doen / die teghen den wille Gods strijden/ die den eenighen reghel is der broemichent. Hier in zijn sy ghelijck den hooberdighen Phariseus / die by Luc. 18. zeyde: O God/ ick dancke v/ dat ic niet en ben als andere Menschen/ Roovers/ Onrechtbeerdige/ Overspeelders/ oft oock als desen Tollenar: Ick vastte tweemael inde Weke/ ick ghebe Chiende van al dat ick besit. Het eeuwighen leven is een gabe Gods / wt ghenaden beloofte ende ghegheven alle de ghene die in Christo Jesu ghelooven. De wercken dan en zijn gheen oorsaken vande salicheyt/ maer alleen ghetuyghen/ dat de ghenade Christi ons ghegheven is. Is het door ghenade? zo en is het niet door de wercken: andersins ghenade/en is gheen ghenade/ ghelijckerwijs Paulus totten Romeynen zeyt. Also dat het betrouwen ende roemen op de wercken / niet en helpt tot het eeuwighen leven. Maer het is veel zekerder / te spreken metten Publicaen/ Godt/ weest myns Sondaers ghenadich. Want de Heere zeydt van hem: Ick zegge ulieden/ dese ging rechtbeerdich in sy Hups meer dan d'andere. Want zo wie hem selven verheft/ die zal vernedert werden: ende wie hem selven vernedert/ die zal verheben werden. Ten achtsten / die bande Roomsche Kercke meynen dat sy wijser zijn dan den Meester aller Meesteren/ wanneer sy veel meer doen met hunne oertollighe/ ofte om beter te zeggen/ met hunne ober-vermetelike wercke/ als hun van hem beboeten is. Als of sy de goede wercken door hun selven deden/ ende niet door de ghenade Godts / zonder welcke den Mensch gantsch gheen goet doen kan. Kan haer oock een Actse beroemen (zeydt de Heere) tegen dien die daernede houwet? Ende onsen Salichmaker: Niemandt en kan tot my komen/ ten zij dat hem trecke de Vader die my ghesonden heeft. Wederom: Zonder my en konde ghy niet ghedoen. Oock den Apostel zeyt aldus: Ick en doe het goede niet dat ick wil/ maer ick doe het quade dat ic haer. Ende op een andere plaetse: Niet dat wy wt ons selvē bequaem

VII.

Rom. 11. 6

Luc. 18. 13. 14.

VIII.

Esai. 10. 15

Joh. 6. 44

Rom. 7. 15

2. Cor. 3. 5

D i j

zijn

hoozsaemheydt des Soons Godts: niet teghenstaende dat de
 Jer. 17. 5. Heere door de Propheet Jeremias zept: Vermaledijt zij de Man/
 28

Jacob. 1. 17. zijn pet te dencken/ als wt ons selven: maer dese onse bequaem-
 heyt is wt Godt. Inghelijcks zept oock Jacobus: Alle goede
 giste ende alle volmaecte gabe is van boven komende/ vanden
 Vader der lichtē. Na dien dan alle goede gabe van God komen/
 ende wy van ons selven niet en vermoghen; zullen wy dan ons
 noch roemen dat wy meer doen als ons bevolen is/ en derhalven

Gen. 8. 25

IX.

dat wy niet onse overtollighe wercken pet verdienen? De ghes-
 dachten des Menschen zijn boos van syner jeucht aen/ spreekt
 de Heere: en alle Menschē in syn wesen en is niet dan ydelheyt/
 zept de Propheet David. Ten neghensten/ zoo gaen sy hun
 (teghen de wt-ghebruchte Wet) buyghen voor de Beelden der
 Schepselen/ Godt dienende met een wterlike ende vleeschelike
 maniere/ verboden in Gods Woort/ zonder twelck nochtans al
 watmen doet/ gheschiedt zonder gheloof/ ende is derhalven af-
 griffelike sonde voor Godt. Godt en wil niet dat syne Kercke
 gheleert werde door t'behulp der Afgoden: maer alleen door de
 predicatie van syn W. Woort. Daerenboven en kanmen de God-
 delike Majesteit in gheener manieren af-beelden. Ende al hoe-
 wel het ons gheoorloft is de Creaturen af te beelden/ so verbiedt
 nochtans God haer beeldenisse te maken/ om die te vereeren ofte
 Godt daer door te dienen. Boven dien spreekt hy ooc Exod. 20. 4.
 Ghy en zult v geen Beeldt noch gheenige ghelijckenisse maken/
 noch van datter boven inden Hemel/ noch van datter beneden op
 Aerden/ noch van dat in de Wateren onder der Aerden is: En
 bidtse niet aen/ ende en dientse niet: want ic de Heere ulwe God/
 ben een jaloers Godt. Siet Deuteron. 4. 15. 23. int 7. 5. int 11. 16.
 int 17. 3. int 27. 15. Leviticus 26. 1. Josue 24. 14. int 2. Reg. 18. 4.
 Isaias 40. 18. 25. ende int 42. 8. int 46. 5. Leest Jeremias cap. 10.
 Baruch 6. Sapient. 14. en 15. Psal. 115. 4. ende 135. 15. ende 97. 7.
 Ende de Handelinghen der Apostelen cap. 17. 29. Wy dan die
 Gods gheslaechre zijn/ en moeten niet meynen dat de Godtheydt
 den Goude/ oft Silber/ oft Steen (door Menschen konste ende
 bedenckinge ghesneden) ghelijck zij. Siet oock Roman. 1. 23. 25.
 1. Cor. 8. 4. item 10. 14. item 2. Cor. 6. 16. wt welke plaetsen men
 oogenschiynelick kan mercken de ydelheyt der beelden. Lactan-
 tius Firmianus in het tweede Boec der Godliker instellingen/
 spreekt aldus: Godt/ wiens gheest ende macht over al verbrēpt
 is/ en kan nimmermeer van ons wesen: zoo zijn dan de Beelden
 onnoodich. Ende int 6. Boeck cap. 2. En moetmen zulck eenen
 niet voor wetsinnich houden/ die God een Licht en Wasse-keersse
 offert/

offert/ daer hy nochtans den oorspronck ende Geber des Lichts
 is? Wederom int tweede Boeck cap. 4. zeydt hy/ Datter gheene
 Religie kan wesen/ ter plaetsen daer de Beelden zijn. S. Augu-
 stinus int vierde Boeck bande Stadt Gods/ zeyt/ Dat de gheene
 die Beelden eerst ingeboert hebbe/ de vreesse Gods wt de Werelt
 werly ghenomen ende de dwalinghe vermeerderet hebben. Int
 Concilium van Constantinopolen/ ghehouden door Constanti-
 nus de vijfde/ int by-wesen van acht-en-dertich Bisschoppen/
 zijn de Beelden verboden ende veroordeelt: int Concilium van
 Toledo/ en t Concilium Elibertinum van gelijken. Epprianus
 in het eerste Tractaet tegen Demetrius/ schrijft zeer wel/ dat de
 gheene die Beelden eeren/ den Duybel eere doen: want God wil
 inden gheest ende waerheyt aenghebeden werden/ ende niet inde
 Beelden. Zoo datmen dan de Beelden niet aenbidden en moet:
 die nochtans bande Wapisten aenghebeden werden. Van ghe-
 lijcken gaen sy de Engelen ende Hepligen aenroepen: het welck
 tegel-recht strijt tegen de H. Schrift. Want also spreekte Godt:
 Ick ben de Heere/ dat is mynen Naem/ en wil myne eere geen
 anderen gheden. Ende elders: Ghy zijt stof/ ende zult wederom
 in stof lieren. Act. 10. 25. Ende als het gheschiede dat Petrus
 in-quan/ ginch hem Cornelius te ghemoet/ ende vallende totten
 voeten aenbadt hem. Daer Petrus rechte de hem op/ zeggende:
 Staet op/ ick ben dock self een Mensche. Daerrenboven zeydt
 Joaen. Apocal. dat den Enghel niet aenghebeden en woude zijn:
 Want hy spreekte alsoo: Ende ick viel voor syne voeten/ om hem
 te aenbidden: en hy zeyde tot my: Siet dat ghy dat niet en doet:
 ick ben v Mede-knecht/ ende uwer Broederen een/ die het ghe-
 tuijgenisse Jesu hebben aenbidt Godt. Epiphanius sprekende
 bande H. Maghet/ zeyt: God die het Woort is/ heeft het Vlesch
 aentgenomen van Maget Maria: niet nochtans tot dien eynde/
 op datmen de Maget zoude aenbidden/ ende haer God malien/
 noch ooc op dat wy in haren Name zouden offeren. Ende strax
 daer na: Dat de Vrouwen niet en zegghe: Wy eeren de Konin-
 ginne der Hemelen. Ende boorder: Den Vader/ den Sone/ ende
 den H. Geest moetmen aenbidden: niemant en mach Mariam
 aenroepen/ noch Man/ noch Vrouw/ wie het zij. Desen dienst
 is men Godt alleen schuldich: de Engelen selfs en zijn zulcken
 eere niet weerdich. Den selfden Epiphanius teghen de Collyrid.
 spreekte wederom: Het Lichaem bande H. Maget was warach-
 telick heplich/ nochtans en was het geen God. Ander waerheyt

Augustin^r
 libr. 4. de
 Civit. Dei.
 p. 8. & 31.

Joel. 4. 23.

Esa. 42. 8.
 Gen. 3. 19.

Apoc. 19.
 10. & 22. 9.

Epiphani^r
 lib. 3. tom. 2.
 2. heres. 79.

hooftsaemheyt des Soons Godts: niet teghenstaende dat de
Jer. 17. 5. Heere door de Propheet Jeremias zept: Vermaledijt zij de Man/

de Maget was Maget ende gheert: nochtans en is sy ons niet
boorghestelt geweest om aenghebeden te werden: maer sy selve
heeft den genen aenghebeden/ die na den vleesche wt haer voort-
ghelomen ende gheboren was. Maer de Papisten/ en bid den sy
de H. Maghet niet aen: en zegghe sy niet teghen haer/ Maria
Moeder der ghenaden/ Moeder der bermherticheyt/ beschernit
ons vanden boosen Opand/ ende ontfanght ons in de ure onses
doodts? En bid den sy de Engelen en Hepligen niet aen: ja selfs
hare Reliquien? Wat zept S. Chrysostomus/ sprekende vande
zeven Machabeen/ in syne 2. Homilia? En neemt uwē toeblycht
niet tot de Afschen der hepliger Lichamen/ ende de oberblijffelen
van haer Vleesch/ ende alle de Brenderen/ die door lancheyt van
tijden verteert zijn: maer opent de oogen des geloofs/ ende siertse
overdeet met de Godlike kracht/ ende de genade des H. Geests:
ende blinckende door de klaerheyt des Goddelicken Lichts.

X.

Ten thienden: Sy bindē t Lichaem Christi aende gedaente van
Wijn/ die eben-wel (oec na de consecratie selve) duyfent
verrottinghen/ verderffelichheden ende misbruycken (vande wt-
nemēde heerlicheyt des Lichaems Christi gantsch vrent zijnde)
onderworpen zijn. Hier mede berooven sy Christus opper-Prie-
sterschap inder eeuwichē: aenghesien sy hem eenighe Mede-
hulpers ende Na-volgers stellen/ te weten/ de Papen: De welcke
(so sy zeggen) wederom van dage tot dage den Sone Gods op-
offeren aen den Vader/ voor de sonden des Werelts: Als oft de
offerhande die eenmael geschiet is aen den Houte des Cruyses/
niet genoechsaem en ware: daer nochtans den Apostel Heb. 10.
zept/ dat hy met eene offerhande gheheplicht heeft de ghene die
gheheplicht worden: ende dat wy gheheplicht zijn door het op-
offeren van het Lichaem Jesu Christi eenmael gheschiet. Inden
Heb. 7. 27. selfden Brief zept hy / dat Jesus Christus eens sich selven op-
gheoffert heeft/ ende dat dese offerhande ghenoechsaem is: ende
derhalven niet van noode dese offerhande alle dage te herhalen/
Levit. 16. 3. ghelijck de Priesters inde oude Wet deden / voor de sonden van
hun selven en des gantschen Volcs. Maer desen Jesus Christus
Heb. 1. 3. zept de Apostel/ hebbende eene volkomene offerhande voor onse
ende 10. 12. sondē gedaen/ is geseten ter rechterhant Godes inder eeuwichē.
Also dat de geloovige volkomelick met God versoent zijn/ door
het eenich offeren Jesu Christi. Dit is het ghene Joannes zept/
1. Jo. 2. 1. dat onsen Salichmaker syn Lichaem ende syn Bloet/ Gode den
Colos. 1. 14. Vader opgheoffert heeft/ tot salicheyt des gantschen mensche-
ken

ken gheslachtet/ende tot vergebinghe der sonden. Nu dan (zept Paulus) daer dese vergebinge is/daer en is niet meer offeringhe Heb. 10. 18
 voor de sonde. Dit alles niet tegenstaende/zo gaen hem de Discipelen wederom tot vergebinge der sonden op-offeren/ als ghe-
 noech bekent is wt het gene sy in hunne Bissen zeggen: Suscipe sancte Pater omnipotens, aeternus Deus, hanc immaculatam hostiam, quam ego indignus famulus tuus offero tibi Deo meo vivo & vero, pro innumerabilibus peccatis meis, & pro omnibus circumstantibus, vivis atque defunctis. Dat is: O heylige Vader/almachtige en eeuwige God/ontfanght dese onbebleekte offerhande, de welke ick uwe onweerdige Dienaer/ v op-offere voor myne oncallicke sonden/ende voor alle de Onstanders/zo levende als doode. Maer wat is die alles te zegghen/anders dan dat de eenighe offerhande des Soons Gods/zo kleyn van machten ende van werden is/datse niet ghenoechsaem en kan wesen/ om de selfde onse misdaden wt te wisschen inder eeuwichheit? Voorder/en is dat niet ghestelt eenen Sondaer (die een sterffelick Mensch is/wiens lippen besmet zijn) voor den ghebenedijden Sone Gods/ die het Lam is zonder blecke/ indē welcken (volgens de Prophete) noch bedroch noch sonde ghebonden en is? Wat offerhande eyscht dan Godt heden/daeghs van ons? zeydt Lactantius: De offerhande van soeticheyt/onnoosel leven/en goede werken. De onbebleetheyt der Sielen ende onse giste/ de danckseggingen ende lof-sangen: dit zijn de offerhande die God van ons vereyscht. Van zodanige offerhanden wort ghewach ghemaect in het eerste Boeck Samuelis cap. 15. Meynt ghy dat de Heere lust heeft aen offer ende brant-offer/ als aen ghehoorsaemheyt der stemme des Heeren. Siet/ ghehoorsaemheyt is beter dan offer/ ende op-mercken is beter dan het vette der Kammē. Offert Gode danc (zept David) Psal. 50. 14.
 ende betaelt den Hoochsten uwe ghelofte. De offerhanden die God behagen/ zijn eenen beangsten Geest: een beangst ende ver- Psal. 51. 19.
 rigten Herte/zult ghy (God) niet verachten. Item/door den Prophete Oseam/ende by Mattheum/spreekt onse Salichmaker: Gaet dan henen/ende leert wat dat is/ Ick wil vermiherticheyt/ende niet offerhande. Daer beneben vermaent ons Paulus/dat wy onse Lichamen Gode begeben/tot een levende/heyliche/ende wel-behagende offerhande/het welc (zept hy) is uwen redelicken Goddienst. Ende tottē Hebreen cap. 13. Laet ons dan door hent alreits Gode de offerhande des lofs offeren/dat is de vruchte der Lippen die spreken Name belijden. Dit zijn dan de offerhanden des

Esai. 53. 9.
 1. Petr. 2.
 22.
 Lactantius
 lib. 6. divi-
 narum In-
 stit. cap. 24.
 & 25.

Psal. 50.
 14.

Psal. 51. 19.

Osee 6. 6.
 Mat. 9. 13.
 et 12. 7.
 Rom. 12. 2.

hooftsaemheyt des Soons Godts: niet teghenstaende dat de
 Jer. 17. 5. Heere door de Propheet Jeremias zept: Vermaledijt zij de Man/

des nieuwen Testaments/die God van ons boordert. Mengaende
 de Misse / sy en kan niet verbeteret worden onder de offerhanden
 des nieuwen Testaments: nademael sy geen fondament en heeft
 in Gods Woort: maer is een enkel dichtsel der Menschen/ ofte
 veel eer des Dupbels: de welcke noch den levenden noch den
 dooden boordert en is/ dan om haer totten verderbe te brengen.
 Want het Lichaem Christi en kan nu niet meer geoffert werden:
 nademael syne offerhande aen het Cruyce geschiet / duert tot in
 der tot inder eenwichteyt/ volghens den Apostel Paulum. Het is
 dan een groot misbruyck/ hem te willen inde Misse offeren/ aen-
 gesien hy maer eenmael geoffert en kan werden / ende den Mis-
 sive niet bevolk en heeft syn Vleesch ende syn Bloet te offeren.
 Mat. 26. 26. Want hy heeft gheseyt: Nemet ende etet/ doet dit tot myner ghe-
 dachtenisse (hy en zept niet/ offert dit:) Inghelijcks nemende den
 Marc. 14. 24. Drink-beker / zepte hy: Desen Drink-beker is het nieuwe
 Luc. 22. 20 Testament in myn Bloet. Hy en noemt het gheen offerhande/
 maer een Testament: ghelijck het oock ghenoemt wert banden
 Apostel totten Hebreern. Ick weet wel / dat sommighe banden
 Oudt-vaders het houden van het H. Nachtmal/ een offerhande
 heeten: als Cyprianus/ Augustinus/ Chrysostomus. Maer sy
 hebben het dien name ghegeven/ niet om datmen Christum op-
 offerde; maer om dyderhande oorsaken: Eerstelick/ om dat de
 Christenen hunne lichamen ende gheest door het Oper des Ghe-
 loofs Gode endesynen Sone Jesu Christo offeren ende consa-
 creren/ tot een levende offerhande. Ten tweeden/ om dat de Chri-
 stenen alsdan een offerhande des gherechticheyts/ des lofs/ ende
 der dancksegginghen Gode offeren/ het welcke de warachtighe
 offerhanden der Christenen zijn/ ghelijck hier voren bewesen is.
 Ten lesten / om dat in het H. Abontmaal de Christenen de ghe-
 dachtenisse honden/ van die groote offerhande/ die Jesus Christus
 synen Vader ghedaen heeft/ tot verlossinghe ende boldoeninghe
 voor de sonden syns Volcs: het welcke is de oprechte offerhande
 van versoeninghe tusschen God ende de Menschen. Alsoo is dit
 oock verstaen gheweest van Augustinus/ in synen 23. Bries tot
 Bonifaciu: ja van alle de oude Leeraers. Van het etē des Abont-
 maels/ zendt Ambrosius op den 1. Corinth. cap. 11. Om dat wy
 verlost zijn door de doot onses Heeren / tot syner ghedachtenisse
 etende ende drinckende/ bediedē wy het Vleesch ende het Bloet/
 dat voor ons op-geoffert is. Item/ Augustin. sprekende van het
 Sacrament des Abontmaels/ int 12. cap. teghen Adamantum
 een

een Discipel Manichet/ schrijft/ Wy moghen wel volkomelick
 zeggghen/ dat dit ghebodt ghestelt is in een teecken: aenghesien
 onse Salichmaker gheen werck en maectt van te zeggghen Dit Matt. 26.
26.
 is myn Lichaem, daer hy nochtans het teeckē syns Lichaems gaf.
 Ja dat meer is: Indien wel wy acht willen nemē op tgene de dyp
 Evangelisten van het instellen des Abontmaels schryben/ ende
 van gelijcken Paulus 1. Cor. 11. Wy zullen bevinden dat Iesus
 Christus het selfde heeft wtghedeelt onder twee specien/ daer het
 de 3. Dis- Papien maer onder eene specie wt en repcken. O onghe-
 rijmtheit! Maer de Religie/ diemen de Geresormeerde noemt/
 bedient her na de instellinghe onses Salichmakers/ onder twee
 ghedaenten. Sy houdt haer te vreden met de eenighe offerhande
 Christi/ noch en neenit tot niemant anders haren toeblycht/ dan
 tot hem alleen/ die ons leven/ onsen wech/ ende onse salicheyt is. Joā. 3. 15.
 De welcke den Menschen ghelijck gheworden zijnde/ ende eene
 Menschelicke ghedaente aenghenomen hebbende/ vereenicht
 met syne Goddelickheyt/ heeft ons versoent/ heeft ons den wech
 bereydet/ heeft syn selven ons aen- gheboden tot eene deure ende
 eenen wech/ op dat een pegellic die in hem geloost niet en vergae/
 maer hebbe het eeuwich leven: een warachtige volheyt van het
 opperste goet. Sy betrouwt oock vast op dit fondament/ Dat wy Rom. 5. 1.
 gherechebeerdicht zijnde door den gheloove/ vrede met Godt Rom. 8. 1.
 hebben/ door onsen Heere Iesum Christum/ ende datter gheene
 verdoemenisse en is booz den genen die in Christo in- gelijft zijn.
 Sy heeft zo goet betrouwen op desen gront/ als den goeden Si-
 meon/ de welcke zeyde: Nu laet ghy/ o Heere/ uwē knecht in vrede Luc. 2. 29.
30.
 gaen/ want myne ooghen hebben uwe salicheyt ghesien/ die ghy
 bereyt hebt booz aller Volckeren aengesicht. Daerentegghen die
 bande Roomsche Kercke steunen dan op de verdiensten des
 Maghers Maria/ dan op de verdiensten der Heplighen/ dan op
 hunne eyghene verdiensten. Somtijts jagen sy het Volck eenen
 schrick van het Vagebuer ende diergelijcke dingen aen; noch en
 zijn noyt gerust in hunne consciencien. Siet/ dit zijn de oorsaken
 dan/ waerom ic dese Religie af- sweere/ niet anders als de Hoere
 die ons in Apocal. 17. beschreven werdt. De welcke ick erkenne
 booz een Moeder van hoererijē en alle groutwelen des Aertreijer.
 Ick weet wel/ dat de Opanden myner salicheydt (door spijt van
 dese myne bekeeringe) een Werelt vol lasteringē zullē versieren/
 om my hatich inde Kercke des Heeren/ ende myne professie ver-
 dacht te maken: gelijk alreede sommige (zo binnen dese Stadt
 als

als blyuen de selve) begoft hebben. Maer wat zullen sy doch van
 my zegghe/ anders dan de Priesters van Bel in Babilon/ ende
 alle de Babiloniers vanden koninck Darius/ na dat hy Daniel
 macht ghegeven hadde/ om den Afgod Bel ende den Drake om
 te brengen; om inden lebenden Godt te ghelooven/ ende hem te
 dienen. Sy riepen alle te gader/ Onsen koninc is een Jode ghe-
 worden. Even gelijck doen sy van my; Den Priester van Heerle
 ofte van het Casteel te Wouwe/ is een Ketter geworden/ en heeft
 synen Schepper/ synen Salichmaecker/ ende het warachtighe
 Catholijche geloobe verlaten. Maer kom hier mynen goeden
 Papist/ ende antwoort my: Wie heet ghy een Ketter? Wilt ghy't
 weten? ghy menche het door syn teghen-deel vraghen/ aen eenen
 Jesuijt hy zal't u zeggen. Vraecht hem maer/ Wie is hy/ diemen
 eenen Christen ende eenen Catholijck zal noemen? Hy zal u ant-
 woorden/ De gene die ghedoopt zijnde/ belijde ende metter daet
 betoont het Gheloobe ende de Leere Jesu Christi/ warachtich
 God/ ende warachtich Mensch/ in syne Kercke/ de welcke ghe-
 regiert en beleydes wort onder een opperste Hoofd/ naest Jesum
 Christum/ welc is (zo hy zept) den Paus van Romē: geender-
 hande secten oft opinien aenhangende/ die tegen het Catholijche
 Geloobe strijden. Siet/ daer liggen de Mosselen. Cis wel ghe-
 niest/ God zegen u. Wie is dan een Ketter? De gene/ die eenighe
 secte ofte opinie aenhangt/ strijdende tegē de Catholike Religie.
 Maer wat is dit voor een Kercke? Die gheregiert ende beleydes
 wort onder een opperste Hoofd naest Jesum Christum/ te weten/
 den Paus van Romē. Zo en ist dā niet de Kercke der Apostelen/
 de welcke van anders gheen Hoofd gheregiert en is/ dan alleen
 Jesum Christum: de welcke gheensins ghebonden en is aen het
 vervolgh der Personen. Welckes warachtige merck-teekenen
 zijn; de ware predicatie des Euangeliums/ de wettelike bedie-
 ninge der Sacramenten/ ende de Kerckelicken tucht: als Pau-
 lus 1. Cor. 3. 11. schrijft. Ieem/ 1. Cor. 4. 15. Ephes. 1. 22. 1. Pet. 2. 5.
 Aren/ neen/ het is bij al een andere. Het is de ghene/ die de Ghe-
 boden Gods verlaten heeft/ om te volgen de Geboden ende In-
 stellingen der Menschen. Ende welc zijn de Ketteren in dese? De
 gene die eenighe secten ofte opinien aenhangen/ strijdende tegen
 dese Kercke. Maer wie zijn dese? Zijn't de ghene/ die naer hun
 goetduncken ende sinnelichheyt het Avonemael ende den Doop
 veranderen? ofte de gene/ die tegen het Ghebode Gods Weelden
 maken/ ende die aanbiddē? om eerst de Heyligen/ ende daer na
 God.

Exod. 20.

4

Sacrament des Avonemaels/ een

God te eeren/ende aen te roepen/ ofte de gene/die door de Men- Maat. 15.
 scheliche Instellingē de Geboden Gods te niete doen/ ten eynde
 dat de hunne in weerden mochten ghehouden werden/ of zijn't
 de ghene/ die Iesum Christum niet en begeeren te houden door Ephes. 2.
 het eenige Hoofd der Kercken/ of zijn't de gene/die de spijsse ver- 22.
 bieden/ die God geschapen heeft om met dancksegginge te ghe- 1. Tim. 4.3
 nieten/ ende die het houwelic verbieden/ dat God ingestelt heeft
 Neen/ het en zijn geen van dese alle. Maer wie zijn dan doch dese
 Ketters/ ende Vinders van nieuwe secten/ Het zijn de gene/die
 het H. Abontmael en den Doop bedienen volgens de ordinantie
 Gods by Matt. 26.6. Marc. 14.5. Luc. 22/2. Cor. 11. Matt. 28.19.
 Het zijn de gene/die geenderhande Beelt oft gelijckenisse en wil- Eph. 2.4
 len maken/van alles wat boven inden Hemel oft beneden opder
 Aerden/oft inde Wateren onder der Aerden is. Het zijn de gene/
 die Iesum Christū houdē door het eenige Hoofd en Bruidgom Eph. 1.22
 der Christeliche en Catholike Kercke: gelijc als geschreue staet/ Maat. 21.
 dat hy gestelt is bobē alle saken/om te wesen het Hoofd der Kerc- 42.
 ken. Siet hier van 1. Pet. 2.25. Het zijn de gene/ die volgende het
 gebodt Gods de Menscheliche instellingē en geboden verachten
 ende verworpe/op dat die vandē opperste Schepper in weerden
 blijven en hare plaetse behoudē. Het zijn de gene/die met Christo
 alle de spijsen die tot onderhout der Menschen gheschapen zijn/
 door zuyver en reyn houden: die zeggen dat het gene indē mont Maat. 15.
 gaet/dē Menschen niet en besmet/maer het gene datter wegaet: 11.
 gelijc dat ooc Paul. Rom. 14.3. en 1. Cor. 10. betuycht/altwaer hy
 zept: Al wat in't Vleeshuys verkocht wort dat eet/ zonder yet te
 onderbragen om der consciencie wille. Item/tot de Coloss. 2. Dat
 dan niemant ulieden en oordeele in eten oft in drincken. Ende toc
 Titum 2. Alle dingen zijn den reynen reyn: maer den onreynen
 ende ongeloobigen is geen dinc reyn/maer ooc hun gemoet ende
 consciencie is onreyn. Ten lesten/ het zijn de gene/die met Paulo
 zeggē/dat het houwelic is by allen eerlic/en een onbebleet bedde. Heb. 13.4
 Dat het beter is te trouwen/dan te branden: Dit zijn al Ketters 1. Cor. 7.9
 by de Papisten. Maer (zeggē sy) het is dē Leechen wel geoorloft/
 doch dē Priesters niet/van wegen de belofte van zuyverheyt die
 sy gedaen hebben. Waer op ic antwoorde/dat God nergens den
 Priesteren het houwelick verboden heeft/maer selfs in het oude
 Testament bevolen. Ooc zept Paulus/ int nieuwe Testament/
 dat de Priesteren van synen tijdt ghehouwt waren: Derhalven 1. Tim. 3.2
 schrijft hy aen Timoth. Zo moet dan een Bisschop onberispelic Tit. 1.5
 zijn/

E ij

zijn/

zijn/eender Vrouwe Man/nuchtere/wacker/etc. en in het selfde
 Capittel 12. veers: De Diaconē zullē eender Vrouwe Man zijn/
 die hunne Kinderen ende hun Hups wel regeren. Het Boeck ge-
 heeten Canon Apostolorum spreekt aldus: Indien daer yemant
 is/die wil zeggen ende bewissen (onder den dec-mantel ende titel
 van Religie) dat de Priesters hunne Wijvē moeten verlatē ende
 begeben/die zij verbloect. Inde Historia Tripartita int 2. Boeck
 Cap. 14. staet van het Concilium Nicense/dat daer besloten was
 dat de Priesters niet en mochten trouwen: maer dat een zeker
 Egyptisch Bisschop / ghenaeint Paphnucius / met groote brij-
 moedicheyt sich hier tegen stelde/zeggende/dat het houwelic een
 eerlicke zake is/ende dat het geselschap van syne eygene vrouwe
 repnicheyt was: het geheele Concilium daertoe bewegende/dat
 sy nopt tot eeniger tijt zulck een Wet zouden op-brenghen/ want
 indien sy dat deden / dat het hun een groote occasie zoude wesen
 tot hoererij. Twelck het Concilium zo zeer behaechde/dat sy de
 zake lieten staen aenden brijen wille van een yegelic: zonder daer
 eenige Wet oft noot van te maken: Dit Concilium is gehouden
 in het Jaer 328. Platina in het leven van S. Sylvester/zept/dat
 in het Concilium van Ganges in Galatien(twelck gehouden is
 in't Jaer 333.) de Priesteren toegelatē werde te mogen trouwen/
 en de gene gheexcommuniceert/die Vader/Moeder/en Wijben
 verlieten/onder den dec-mantel van Religie. Insgelijks in het
 zeste Conciliū van Constantinopelen is verordent datmen geens
 beloften moet doen van niet te trouwen/ende dat de Priesters die
 van hunne Vrouwe schepdē ter oorsake van hunne H. Ordenen/
 wt-ghesloten wierden van de ghemeynschap des Sacraments.
 Oock staeter int Canon Apostolorum/dat het Concilium Anti-
 cirense(gehouden Anno 304.) van ghelijcken den Diaconen het
 houwelick toelaet/selvs na datse hun Ordre ontfanghen hebben.
 Joannes le Mayre van Beleges / in syn Boeck gheheeten Het
 onderschept der Scheuringen/en bande Concilien der Kercken/
 verhaelt / dat in Brancrich ten tijden vanden Paus Formosus
 en den Koninc Louijs de tweede/de Priesters gehouwt waren:
 t'welc was in't Jaer 904. Platina schrijft vanden Paus Pius de
 tweede/die te voren genaemt was Eneas Silvius/dat hy onder
 andere sprec-woorden/dit altijt inden mont hadde: Men heeft
 de Priesters om goede oorsaken het houwelick benomen; maer
 om noch veel beter oorsaken mochtmen't hun wel weder-geven.
 Na het verbiedē des houwelicke staets/weetmē wel wat groter
 hoererij:

Sacrament des Avontuurlijcs / int een

hoererij onder de Geesteliche gheregiert heeft: hoe de Kloosters
 in Bordeelen verandert zijn: hoe menige Vrouw ende eerbare
 Dochter verleyt is gewordē: gelijc ie dat met goeder conscientie
 betuygē mach/ dicwils en menichmael de effectē van dies gesien
 te hebben. Het waer gewis veel beter en zekerder den raet Pauli
 te volgen 1. Cor. 7. daer hy zept: Het is dē Menschē goet aen geen
 Wijs te komen: nochtans om der hoererij wille zal een pegelick
 Man syn epgē Wijs hebben/ en een pegelick Wijs harē epgenen
 Man. Dese/ die alsoo byden Papisten spreken/ zijn al ketters.
 Maer hoe moeten men dan zeggen/ om gheen ketter te wesen? De
 Priesters en mogen niet trouwē: nochtans het zijn Menschen/
 ende moeten gediēnt wordē: Sy mogen wel hoerjagen/ ende een
 of twee wel-genteste Madonnen houden/ om hun daer mede in
 noot te behelpē: gelijc die rijcke Canonikē/ Pastoren en Papen/
 selks rontom Bergen/ en door al het Lant vā contributie meesten
 deel houdē een By-sitte met Kinderē. Siet daer/ hoe de Priesters
 niet en mogen trouwen. Waerom? Sy hebbē in een Papier oft
 in een Boec maechdelicheyt beloofst/ om Overspeelders en Hoer-
 jagers te zijn. Maer (zeggē onse wederpartij) indiē sy trouwen/
 zo zouden sy de H. belofte breken. Alle beloften die God gedaen
 zijn/ moeten onderhouden werden; gelijck hy dat selve bevolen
 heeft Num. 30. 3. en Deut. 22. 21. Gec zept den Prophete David:
 Ic wil v prijsen inder grooter Gemeenten: ick wil myne belofte
 betalen voor dien die hem breezen: het welck hy beloofst Psal. 66.
 en 116. Hier op is de antwoorde/ datter tweederhande sorten van
 beloften zijn/ na de welcke alle beloften haer moeten reguleren/
 diemen God doet. De eerste machinē heetē een belofte der danc-
 segginge/ wāneer wy eenige groote weldaet vā God ontfangen
 hebbē. Hier vā hebbē wy een exempel in Jacob Gen. 20. 28. Ende
 Jacob dede een belofte en sprac: Zo God met my zal zijn/ en my
 behoedē op dē wege diē ic repse/ en broot t'etē geven/ en kleederen
 aen te trecken: en my met brede weder te hups tot mynē Vader
 brengē: zo zal de Heere myn God zijn. En desen Steen die ic op-
 gericht hebbe tot een teekē/ zal eē Godshups wordē: en alle wat
 ghy my geeft/ des wil ic v dē thiendē gebē. De tweede sorte wort
 gemeynlic geheetē eē belofte vā beteringe. Wāt door dese belofte
 castijdē wy de misdaet die wy bedrebē hebbē: gelijc mē siet inde
 tot dē val gekomē zijn. Wy moeten ooc aenmerckē/ dat niemant
 God pets belovē kan/ ten zij dat hy eerst in syne conscientie ver-

Psal. 22.
 26.

E. iij.

seker:

sekeret zij/dat zulcke zake God aengenaem is: Want wy weten/
 dat alles wat zonder geloove geschiet/sonde is/als Paul. zept tot
 den Rom. 14. Waerom ooc de belofte vā Iephtes vā sommige
 mispresen wort/als gedaē zijnde lichteveerdelic/ en zonder eenige
 approbatie van God. De belofte van Saul was ooc onbedacht:
 aen de welcke hy nochtans meynde verbonden te zijn/ en woude
 Jonathān synē Sone doen sterben. In gelijcker maniere swoer
 Herodes syne Dochter te geue al wat sy hem zonde eyschte: ende
 dede derhaluen Johannes den Dooper onthoofden. Item/ inde
 Handelingen der Apostelen staet/ dat meer dan 40. Joden by een
 liepen/ en hunselven verbloecten/ zeggende/ dat sy noch eten noch
 drincken en zouden/ tot dat sy Paulum zouden ghedoot hebben:
 Nochtans en konnen sy niet van moordderije verontschuldicht
 worden. Dese vier beloften strijdē regel- recht tegen het Gebode
 Gods/ die daer zept/ Ghy en zult niet doodē. Zo en waren sy dan
 niet genootsaect de selue te houden: maer hadden moeten doen
 gelijc David/ die swoer dat hy Nabal en alle syne Mannē zoude
 doen sterben/ nochtans gepapt zijnde door dē middel vā Abigail
 de Hupsvrouw van Nabal/ brack hy synē eede. En om dier oor-
 sake looft hy dē Heere zo grootelic/ dat hy hem belet heeft wt te
 voeren het gene hy gesworen en beloofd hadde. Wanneer wy pet
 beloben/ zo moeten wy wel overdencken/ of het gene wy beloben
 willē/ in onse macht is of niet. Want indien't in onse macht niet
 en is/ zo waer het een groote dwaeshz. ja het ware selfs niet God
 gespot/ hem pet zodanichs te willen beloben: en van onser zijden
 zoudē wy ons selvē aen een zake verbindē/ die onmogelic ware:
 welck in alle manieren te verwoyen is. Indien de Papen ende
 Monikē in het Pausdom hier wel op gelectet haddē: sy en zoudē
 noyt gedacht hebbē zynberheyt te belobē: nademael sy de gabe
 van onthoudinge in hunne wijde Vrouwē/ oft onder hun Sca-
 pularis niet en hebbē: gelijc de werckē betuygē. Want indiender
 eenige soete van hoererteijnde Werelt is/ hoedanich sy ooc mach
 wesen: ja selfs de sehrickelichste die opt in Sodoma regneerde;
 die zal onder hunslieden ghebonden worden. Zoo moeten sy dan
 weten/ dat zynberheyt en onthoudinge gaven Gods zijn. Daer-
 om zept S. Ambrosius zeer wel/ datmen niemant en moet dies
 aengaende dwingē: op datse niet door't verbiedē van geoorlofde
 zaken/ in ongeoorlofde en vallen. Zo moet het dan geoorloft zijn
 den ghenen die hun niet en konnen onthouden/ datse trouwen:
 gelijc dat dē goede Leeraer en Martelaer Christi S. Cyprianus
 betuyche/

Ambrosi⁹
 in 1. Cor.
 cap. 7.

betuycht/ zeggende: Indie de Maechde wt een goet hert Christo
belofte ghedaen hebben; laetse volherden in reynicheyt zonder
bedroch: ende indien sy zo sterck ende volherdich zijn/ zo mogen
sy den loon van hare zuyverheydt verwachten. Maer indien sy
niet en konnen oft willen volherden: zo ist beter datse trouwen/
dan datse door hare wekusten in het vper geworpe werden. Dit
is den raet van Cyprianus. Dese vooz-verhaelde oberdenckin-
gen hebben my veroorsaect (myne lieve Broeders) om te vlieden
wt Babilon/ de groote Moeder der hoererij: alhoewel ick zeer
wel wete/ dat my groote schande na-gesproke zal worde van alle
de Papiste. Maer wat raet mach ic beter volge/ als dien vander
Leeraer Isidorus/ de welcke zeyt: datme tegen het Sweert der
songen/ nemen moet den Schilt der gedultsaemheyt. Ic zal my
vertroosten in dese twee dingen: Ten eersten/ dat de lasteringhe
haer selven ghenoech beschermt: also/ daese ghestelt zijnde tegen
d'onnooselheydt/ smelt niet anders als den Sneeu inde Sonne.
Ten anderen/ na dien ic ben in het Hups Gods/ twelc is een on-
verwinneliche Stadt/ een Stercke die niet onder-graven oft be-
klomme kan worde: zo en hebbe ic geene breefe/ maer vertrouwe
zekerlick dat God hunne onrecheveerdige aenslagen te niete zal
doen. Sy zullen al te vergeefs grinnen en brullen: also dat het
eynde van hunne wessinnige lasteringen/ niet als enckel schynen
zal wesen. Ick bidde myn Heer den Gouverneur van dese ver-
maerde Stadt van Bergen/ dat hem beliebe dese myne belijde-
nisse en verklaringe in danc te nemen. Ic bidde de almachtigen
God/ Schepper aller dingē/ dat hem door syne onepndige goet-
heyt en barmherticheyt beliebe ons te berlossen vā de dy Opā-
den/ daer wy ine beginsel van gesproke hebbe: Dat hy ons hanc-
have inde rechte wech der salicheyt/ en onsen Liefman op den
selven wil wesen. Dat hy beware syne Excellentie van Nasou/
ende syne Raede: Dooz/ alle de Staten van dese vereenichde
Provincien/ teghen alle Opanden/ zo sichbare als onsiehbare.
Insgelijc dooch dese Stadt van Berghen/ ende alle de Inwoon-
ders der selve. Dat hem voozder beliebe te stercken ende te vol-
brenghen het werck dat hy in my beghonnen heeft/ ende my be-
ghenade geven om in syn Wechel/ dat is/ in syn Hups/ ende syne
kercke/ te leven ende stercken. Ten lesten/ zoo bidde ick eemoe-
delich dese kercke/ datse mynder in hare heylighe Ghebeden
wil ghedaechrich wesen: ghelijc ick inde myne niemandt ver-
gheten en zal/ die van het selsde Gheloove is in Jesu Christo:
Dem

Den welken zij eere ende lof in alder eenwichepdt : Amen/
Amen / Amen.

Ghebedt.

O Vader der Lichten/ oorspronck alles goeds/ tot v heffe ick
tegenwoordich myne handen/ myne oogen/ ende myn herte:
v biddende ootmoedelic inden Name ws Soons Jesu Christi
onfes Heeren/ dat ghy my myne sonden van myne jeucht af/
ende ten tijden myner voorgaender ontwoetenheyt bedreben/ ghe-
nadelic wil vergeben. Oec dancke ick v/ voor de kennisse uwer
waerheyt/ die ghy my gheschoncken hebt/ ende bidde v/ dat ghy
my daer inne wilt onderhoudē/ verstercken/ ende vermeerderen.
Wilt de selve oock mede-deelen allen den ghenen/ die noch in het
lijck der Afgoderijen en menschelike supersticien versoncken
liggen: op dat sy hoe eer hoe liever/ verlatende de grobe dwalin-
ghen van het groote Babilon/ hun mogen begeben in Sion/ by
de Brecksens van Siloē/ die soetelic blieten/ en welcker Wateren
gheworden zijn een fonteyne springende ten eeuwichen leven/
voor alle de gene die daer van drincken. Want ghy zijt/ o Heere/
die in ons werckt t'willen ende volbrengghen na v welbehaghen:
ghy zijt den Schepper/ Onderhouder/ ende Regierder van alle
dinghen. Zij eere ende glorie van eenwichepdt tot eeuwichepdt:
Amen.

Attestatie.

Ioannes de Herfin, geboren van Doornijck, geweest zijnde Monick
van S. Augustijns Orden inde Stadt van Engien, Priester der Room-
scher Kercke, ende Pauselick Pastoor van het Dorp van Heerle, gelegen
in t Marckgraefschap van Berghen opten Zoom, heeft ghedaen dese be-
kentenisse syns Geloofs, ende af-sweeringe der Pauselicker Superstitien,
openbaerlick inde groote Kercke van Berghen voorsz, na t'eyndighen
der predicatie, opden tweeden Sondach, die vvas den twaelfden Octob.
tot zeer goet ghenoeghen vande vware Gheloovighen: Daer van dese
teghenwoordighe hem is ghegheven tot ghetuyghenisse.

Twelck ick ghetuyghe

Jacob Baselis, Bedienaer des
Goddelicken Woords.

sacrament des Avondmaels/

een

m/

et

te:

sti

af/

je-

er

gn

n.

et

en

n-

op

en

n/

ce/

en:

lle

pt:

—

ick

m-

gen

be-

en,

nen

ob.

lese